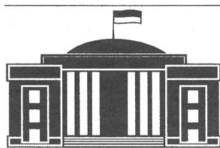
Влада – Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 61 (2063) ♦ Субота, 3 квітня, 1999 року ♦ Ціна договірна

Цього тижня:

— **парламентарії** працювали у виборчих округах;
— **в останню путь** провели свого колегу, лідера фракції НРУ В'ячеслава Чорновола;
— **відбулася прес-конференція** Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка;
— **перший заступник** Голови Верховної Ради Адам Мартинюк зустрівся з міністром закордонних справ Грузії І. Менагарішвілі;
— **до Санкт-Петербурга** для участі в роботі парламентського органу СНД відбула делегація на чолі з Олександром Ткаченком.

Україна – член МПА. Офіційно

2 квітня для участі в роботі тринадцятої сесії МПА СНД до Санкт-Петербурга прибула делегація Верховної Ради України на чолі з Головою Верховної Ради Олександром Ткаченком.

В аеропорту «Пулково-1» Голова Верховної Ради зробив заяву.

Заплановано зустрічі Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка з губернатором Санкт-Петербурга Володимиром Яковлевим, Головою Державної Думи Геннадієм Селезньовим, Головою Ради МПА СНД, Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Росії Єгором Строєвим.

3 квітня наші парламентарії візьмуть участь в урочистій церемонії підняття Державного прапора України перед Таврійським палацом з нагоди вступу Верховної Ради України до МПА СНД.

Олександр Ткаченко братиме участь у засіданні Ради МПА СНД, виступить на пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї, зустрінеться з керівниками парламентів Білорусі, Молдови, Таджикистану. Заплановано також проведення спільної прес-конференції керівників парламентських делегацій.

Прес-служба Верховної Ради України.

ЗАЯВА

Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА для представників засобів масової інформації в аеропорту Санкт-Петербурга 2 квітня 1999 року

Шановні представники засобів масової інформації!

3 березня цього року Верховна Рада України ухвалила постанову про приєднання до Угоди про Міжпарламентську асамблею Співдружності Незалежних Держав, яку було підписано в Алма-Аті 27 березня 1992 року. Цей політичний крок українського парламенту зробив, оцінюючи як дуже важливий і корисний досвід МПА у зближенні і гармонізації законодавства країн — учасниць СНД, в обміні інформацією правового, економічного та культурного характеру, визнаючи необхідність активізації участі парламентаріїв нашої країни в міжпарламентському співробітництві в рамках СНД.

Отже, делегація Верховної Ради України, починаючи з цього дня, братиме участь у роботі Міжпарламентської асамблеї СНД як її повноправний член, а не спостерігач, як це було в минулі роки.

(Закінчення на 2-й стор.).

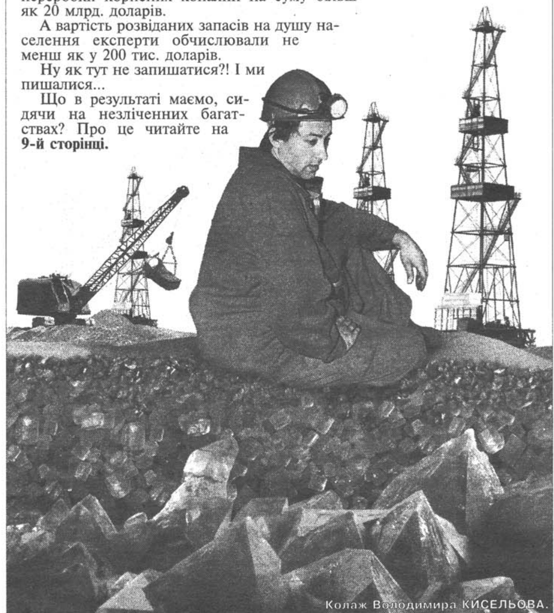
Наш невичерпний НЕЧЕРПАНИЙ потенціал

Ще зовсім недавно у вітчизняних і зарубіжних довідниках миготіли цікаві цифри: на території, що становить лише 0,4% земної суші, Україна з населенням 0,8% від загальної кількості землян забезпечує близько 5% світового видобутку та переробки корисних копалин на суму більш як 20 млрд. доларів.

А вартість розвіданих запасів на душу населення експерти обчислювали не менш як у 200 тис. доларів.

Ну як тут не запишатися?! І ми пишалися...

Що в результаті маємо, сидячи на незліченних багатствах? Про це читайте на **9-й сторінці.**

Колаж Володимира КИСЕЛЬОВА.

Наші надра – як заморожені банківські рахунки

У номер

НАТО нікуди не поспішає. «Гуманітарна» акція триватиме ще довго

Натовські бомбардування Косово можуть тривати ще не один тиждень. Про це повідомив Генеральний секретар альянсу Хав'єр Солана. «Ми разом із союзниками енергійно продовжуватимемо операцію, щоб зупинити гуманітарну катастрофу — можливо, найжахливішу з часів другої світової війни», — заявив він. Водночас Солана висловив упевненість: НАТО досягне успіху до 24 квітня, коли у Вашингтоні розпочнеться саміт альянсу, на якому святкуватиметься 50-річчя створення блоку.

(Закінчення на 9-й стор.).

Хроніка останніх днів агресії

- Генсек НАТО Хавьєр Солана в інтерв'ю іспанському радіо заявив, що «у разі необхідності» на територію Косово буде введено сухопутні війська.
- Розбомбовано міст через Дунай у місті Нови-Сад. Про кількість постраждалих повідомлень нема.
- Телебачення Сербії інформує, що збито ще один літак-невидимку Ф-117А.
- Вашингтон і НАТО підтвердили повідомлення, що в Югославії взято у полон трьох американських розвідників, і закликали поводитися з ними «гуманно й цивілізовано».
- Борис Єльцин запропонував скликати засідання «великої сімки», під час якого він виступить з ініціативою щодо врегулювання конфлікту. Ідею підтримали Канада і ФРН. Проти виступили США.
- США вживуть «необхідні заходи», якщо російські кораблі в Адріатичному морі ускладнюватимуть дії кораблів НАТО, заявив голова Комітету начальників штабів ВС США Генрі Шелтон.
- Югославія заявила, що збито натовський винищувач, а також два вертольоти, на борту яких були 50 військовиків, які поспішали на допомогу до екіпажу збитого винищувача.

Спорт

Зловили дві «золоті рибки» на старті

Плавання. Гонконг. Чемпіонат світу на короткій воді. Старт для команди України був напрочуд вдалий. Яна Клочкова виграла дистанцію 400 м комплексного плавання, а Дмитро Краєвський — 50 м брасом.

1917 р. *Делегація українців пред'явила Тимчасовому урядові Росії вимоги про відродження національного життя.*
1918 р. *Народився видатний український письменник Олесь Гончар.*
1920 р. *РНК УСРР ухвалила Декрет про націоналізацію всіх колишніх казенних, монастирських, удільних, міських і поміщицьких лісів.*
1921 р. *У Празі українськими студентами створено громаду молоді імені Михайла Драгоманова.*

3.04

У номер

Тотальна помилка «теорії» обіцяє сюрпризи

За повідомленням «Інтерфакс-Україна», на останній зустрічі з журналістами політолог Микола Томенко поділився цікавими, хоча й не дуже несподіваними передвиборними прогнозами: за сьогоднішньої «величезної люмпенізації» українського суспільства «президент люмпена Н. Вітренко має досить великі шанси боротися з усіма іншими кандидатами». Голова прогресивних соціалістів, на думку пана Томенка, презентує лівих більше, ніж лідер комуністів Петро Симоненко. У зв'язку з цим політолог попереджає команду нинішнього глави держави про «тотальну помилку», яку та зробила і продовжує робити, вважаючи, що П. Симоненко і Н. Вітренко — це ті люди, яких «не треба критикувати й зачіпати», бо «теоретично вони начебто зручніші, ніж Олександр Мороз, Євген Марчук чи хто-небудь інший».

М. Томенко попереджає не тільки прихильників Банкової, а й ЗМІ та політиків: якщо вони найближчим часом не почнуть казати «реальні речі» про Н. Вітренко та П. Симоненка, «результати виборів будуть непередбачувані».

✓ Донецьк

Професійний ризик чи професійна приреченість?

У неділю — роковини страшної трагедії на донецькій шахті імені Скочинського. Тоді підземний вибух забрав життя 63 гірників. За рахунок коштів, виділених урядовою комісією, встановлено пам'ятники майже на всіх могилах жертв аварії, крім розташованих на цвинтарі № 29 — тут наприкінці серпня, напередодні професійного свята шахтарів, відкриється алея пам'яті. На жаль, про якусь грошову допомогу сім'ям з боку шахти навіть не йдеться. Адже борг у зарплаті за рік зріс з чотирьох до шести місяців.

Як повідомив, перебуваючи в Донецьку, міністр вугільної промисловості Сергій Тулуб, за три місяці поточного року в галузі сталися 6549 нещасних випадків, із них 61 — зі смертельними наслідками. Сиротами залишилися 48 дітей.

✓ Ужгород

Злочинцям — засторога, а дітям — відпочинок

В Ужгороді відбулася робоча зустріч керівників оперативних служб міністерств внутрішніх справ України та Угорщини. Нашу делегацію очолював заступник міністра генерал Володимир Мельников, сусідів —начальник Головного управління поліції Угорщини генерал Петер Орбан. Підписано протокол про співробітництво на 1999 — 2000 роки. Наші оперативники матимуть змогу пройти стажування в Угорщині, передбачено широкий обмін інформацією щодо боротьби з міжнародними злочинними угрупованнями, нелегальною міграцією тощо.

Угорці запросили на літній відпочинок у Будапешт дітей із тих сімей закарпатських міліціонерів, котрі постраждали під час повені.

✓ Фотофакт

Миколаївські мікрохірурги врятували ногу 14-річному батутистові з Києва Славкові Христичу, який дістав тяжку травму під час змагань у столиці корабелів.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Заява Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА для представників засобів масової інформації в аеропорту Санкт-Петербурга 2 квітня 1999 року

(Початок на 1-й стор.).

Приєднавшися до МПА, Верховна Рада України продовжує курс на різнобічне парламентське співробітництво, збагачує його зміст.

Більшість народних депутатів України вважає, що приєднання до Міжпарламентської асамблеї відповідає корінним національним інтересам нашої країни. Діяльність делегації України в МПА сприятиме посиленню безпосередніх контактів з парламентаріями дружніх країн СНД, гармонізації законодавства з державами, з якими у нас історично склалися глибокі економічні, наукові, гуманітарні зв'язки.

Численні зустрічі з виборцями свідчать, що громадяни України здебільшого схвально поставилися до рішення Верховної Ради. Вони сподіваються, що тісне співробітництво країн СНД на міжпарламентському рівні сприятиме активізації життєво важливих для всіх нас інтеграційних процесів, якнайшвидшому подоланню кризових явищ в економіці і України, й інших братніх країн.

Про роль парламенту у боротьбі з корупцією

У комітетах Верховної Ради України

Комітетом з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією спільно з Інститутом економічного розвитку Світового банку і за сприяння комітетів Верховної Ради з питань бюджету і регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України проведено семінар «Роль парламенту в розробці та проводженні національної політики боротьби з корупцією».

Учасники зібрання розглянули проблеми законодавчого врегулювання Верховною Радою питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю в державі, питання практичного застосування органами виконавчої влади законодавства України у цій боротьбі, міжнародного досвіду парламентської діяльності у подоланні корупції, відкритості роботи державного управління, етики та зв'язку з суспільством, посилення контролю за бюджетними витратами.

Пропозиції, висловлені на семінарі, стануть підґрунтям для розроблювання плану заходів з активізації функції парламентського контролю, зокрема Комітетом Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією, щодо протидії корупції.

На захист державного суверенітету

Інформацію голови Служби безпеки України Леоніда Деркача про стан виконання Службою безпеки визначених законодавством завдань щодо захисту державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу держави заслухав Комітет з питань національної безпеки і оборони.

Визнано за необхідне прискорити підготовку для внесення на розгляд Верховної Ради проектів закону про Службу безпеки України (нова редакція) та про внесення певних змін до чинного законодавства з метою приведення його у відповідність до вимог Конституції України.

Прес-служба Верховної Ради.

Заява фракції Прогресивної соціалістичної партії України «Про порушення конституційних прав громадян України та законних прав ПСПУ»

Міжнародними документами, прийнятими ООН і ратифікованими Україною (зокрема, Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, Загальною Декларацією прав людини), а також Конституцією України визначені й захищаються як непорушні політичні права громадян. Ст. 36 Конституції України визначила, що: «Громадяни України мають право на свободу об'єднання в політичні партії і громадські організації для здійснення та захисту своїх прав і свобод і задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів.

Політичні партії в Україні сприяють формуванню політичної волі громадян, беруть участь у виборах».

Нагадуємо загальновідомі факти.

Прогресивна соціалістична партія України, виконавши всі вимоги Закону України «Про вибори народних депутатів України», серед 8 партій із 30, які взяли участь у передвиборній кампанії, пройшла 4-відсотковий бар'єр і представлена фракцією ПСПУ. 1 млн. 75 тис. громадян довірили народним депутатам України від ПСПУ представляти і захищати їхні інтереси.

Нагадаємо також, що для виконання обов'язків, покладених на партію у Верховній Раді України, партія має бути представлена повноправною фракцією, мати гарантовані права на реалізацію волі своїх виборців у вищому законодавчому органі України, повинна мати секретаріат, з допомогою якого обробляти вимоги виборців, давати відповіді на них, готувати відповідні законопроекти.

Заступник Голови Верховної Ради України комуніст А. Мартинюк порушив Конституцію України, міжнародні документи, ратифіковані Україною, Регламент Верховної Ради України, незаконно оголосивши 18.03.99 р. про вихід із фракції Куньова та про можливий розпуск ПСПУ.

З боку Куньова, як і Задорожної, не було вмотивованих звернень до фракції, не було подано заяви про вихід із фракції, тож фракція ПСПУ не розглядала цих питань.

Нагадуємо, що відповідно до Регламенту Верховної Ради України ст. 4.2.1 п. 3, ст. 4.2.2 п. 3 умови виходу із фракції визначає сама фракція. Дозвіл про вихід із фракції підписує уповноважений представник фракції.

Заявляємо, що спроба вивести із фракції Габера, Задорожну, Куньова, які пройшли за партійними списками, є незаконною, і дозволу про вихід із фракції ні сама фракція, ні Прогресивна соціалістична партія України не давала і доручень Адамові Мартинюку про те, щоб зачитати заяву про вихід із фракції, не делегувала.

Заявляємо, що діяльність фракції ПСПУ регулярно розглядалася на засіданнях президії і пленумах ПСПУ, завжди отримувала схвалення. Тому вимагаємо, щоб депутати Габер, Задорожна і Куньов склали з себе депутатські повноваження і цим забезпечили прихід у фракцію наступних за списком членів партії, які захищатимуть інтереси виборців, котрі проголосували за партію.

У разі продовження протизаконних спроб розпустити фракцію ПСПУ залишаємо за собою право звернутися до міжнародних правозахисних організацій для захисту прав 1 млн. 75 тис. виборців України і нашої партії.

В. МАРЧЕНКО,
керівник фракції ПСПУ.

19 березня 1999 р.

Місцеве самоврядування

Кришталеві замки не на піску

Сесія Херсонської обласної ради затвердила в основному програму соціально-економічного розвитку, запропоновану облдержадміністрацією. Визначено вісім перспективних напрямів, де вкрай потрібні не лише зусилля місцевих господарників, а й державна підтримка.

До базових галузей віднесено сільськогосподарське машинобудування, зокрема випуск вітчизняних зернозбиральних комбайнів «Славутич», легку промисловість з якомога повнішим завантаженням Херсонського бавовняного комбінату, а також подальший розвиток суднобудування та нафтопереробки.

Дуже непокоїть працівників сільського господарства стан гідромеліоративного комплексу області. Адже на зрошення виділено всього 18 мільйонів гривень за мінімальної потреби 55 мільйонів. До речі, вперше в області передбачено створення інституції фондової біржі, щоб операції з цінними паперами давали відчутнішу користь бюджету.

Депутати на сесії ради підкреслювали, що як таких суперечностей з органами виконавчої влади немає, хоча спостерігаються певні недоробки з боку чиновницького апарату.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

З декларації про доходи

народного депутата Юрія Сахна:

Сума сукупного доходу за 1998 р. становить 7760 грн. 12 коп., в тому числі заробітна плата — 5779 грн. 12 коп., матеріальна допомога — 1901 гривня, авторська винагорода — 80 гривень.

Зобов'язань фінансового характеру, в тому числі за кордоном, у 1998 р. не мав.

У приватній власності маю дачний будинок площею 30 кв. м і земельну ділянку 600 кв. м.

Транспортних засобів у приватній власності не маю.

Номінальна вартість придбаних цінних паперів — 24 гривні.

Розмір внесків до статутних фондів підприємств — 500 гривень.

народного депутата України Олексія Шеховцова:

Загальна сума сукупного доходу за 1998 рік становила 9783,76 грн. З нерухомого майна, що є у приватній власності, маю земельну ділянку загальною площею 1200 квадратних метрів. Номінальна вартість придбаних мною цінних паперів — 10 грн., членами родини — 30 грн.

Відомості про доходи подаємо згідно з чинним законодавством України.

Політолог попереджає...

Олесь ГОНЧАР:

Тільки у справді великих людей життя — як джерело

Сьогодні Олесю Терентійовичу виповнився б 81 рік

Щоденникові записи

Рік 1949

Про Остапа Вишню:

Під час заслання він врятувався, розповідають, чудом. Везли по Печорі на північ, в табори, звідки ніхто не вертавсь. Осінь, і річка раптом замерзла... Пароплав мусив вернутись. Так і застряв — випадково — в таборах легших, де були шанси вижити.

Кажу: сама природа зглянулась, заморозила річки, щоб він, на щастя України, жив.

***

Рильський десь жартома переклав: «питаю большую надежду» як «годую огрядну надію».

4. XI.49

Робив доповідь про сучасну прозу перед студентами і професорами Братиславського університету. Було багато запитань: 1) про матеріальне становище письменників, 2) про соціалістичний реалізм, 3) про ставлення радянських письменників до прогресивних письменників інших країн, 4) про зв'язок письменників з читачами, 5) про Зощенка, 6) про Гашека, 7) про ставлення народу до класичної спадщини та ін.

***

Артистка на вечорі питає:

— Як у вас, чи дозволяється грати «Гамлета»

— Звичайно.

— А ми не ставимо. В наш революційний час показувати такого пасивного героя не хочемо...

Занадто «ліва».

***

Зустріч-бесіда на філософському факультеті Карлового університету в Празі. Зібрались в основному славісти й україністи.

Багато цікавих запитань. Чимало скарг, що не отримують українських видань, української «Літ. газети», словників та української літератури по мовознавству.

***

Керівник нашої делегації про Тичину каже:

— В Павла Григоровича завжди такий вираз, ніби він щойно комусь наступив на ногу і почуває себе винуватим, крутиться, озирається злякано і не знає, перед ким вибачитись.

***

1953 рік

З'їзд комсомолу. Виступає дівчина — голова колгоспу. Сидимо з Павлом Григоровичем Тичиною в президії, і ораторки нам не видно в лице.

Павло Григорович каже:

— Я по голосу можу визначити все її життя. Яка в неї мати і яким було дитинство.

І я вірю, що він все це може вгадати. Він чутливий, як арфа.

***

Концерт. Співає Чавдар. У рухах, що ллються, як музика, у формах, у голосі співачки — в усьому можливості людського організму досягають вершин... Чому все це мусить зістарітись, знесилитись, піти в небуття? Чому не може залишатися таким вічно? Чи, може, тим і прекрасне, що — минуще?

26.11.53

Зайшли Бажан і Корнійчук. Розповідали цікаві речі з своєї молодості. Як Бажан очолював уманський любительський театр, а Корнійчук — христинівський.

— Він мене розорив своїми наїздами, — каже Бажан.

— Так ти ж ставив Ібсена як вождь уманського футуризму, а я Кропивницького.

***

Був керівник духового оркестру Забігайло. Корнійчук-режисер найняв його за 8 мільярдів грати увечері в хугу, заметіль, тріскучий мороз, скликаючи молодь до клубу. 12 маршів врізав Забігайло на тріскучому морозі біля клубу, але вечір таки зірвався. Корнійчуку ніде взяти 8 мільярдів. А Забігайло подав у суд.

— Утік я від нього на робфак і став таким чином драматургом, — каже Корнійчук.

Потім, після війни чи в 44-му році, їдучи по Україні, заїхали Бажан і Корнійчук в Умань. Один зам. прем'єра, другий — міністр закордонних справ. Сіли в першім ряду. І ось з оркестру піднімається... Забігайло!

Бажан каже, що «Сашко зблід, побачивши свого кредитора: 8 мільярдів!»

***

Ще розповідає (Корнійчук):

— Ставив якусь російську п'єсу. Треба візитку. На всю Христинівку ні в кого нема. Лише в одного єврея. З трудом позичив, за що той отримав контрамарку.

І ось виходить у візитці широкоплечий машиніст на сцену. Наказав йому Корнійчук:

— Бережи візитку, бо вона ветха, в скрині перепріла.

Той берігся, а як ввійшов у раж, розправив плечі і візитка через усю спину тріснула.

Ойкнув у залі єврей, бачачи, як гине його візитка на комсомольських плечах...

***

Довженко, звичайно, геній. Тільки у справді великих людей може бути таке інтенсивне, невичерпно багате, джерелом б'юче життя. Весь час він бродить, як хміль. Свіжі красиві думки, поради, проекти він розсипає щедро, на ходу, мовби йому самому тісно від них.

Відома його пристрасть — все будувати, перебудовувати, покращувати, вдосконалювати. Око його не мине будинку, розташування ваших кімнат, і воно ж сягне по-орлиному в таку височінь, що захоплює дух. Це коли про Київ, про гідростанції на Дніпрі, про квітучі садки, якими він мріє вкрити землю. Ось він проїжджає шлюз на Дніпрогесі, дивиться на бетонні похмурі стіни, в яких осідає пароплав, і:

— Отут би висікти на стінах шлюзу десять-двадцять тисяч прізвищ будівників Дніпрогесу. Уявляєте, з яким почуттям ці прізвища читали б через сотні, через тисячі літ?

— В Нікополі поставити колосальний пам'ятник Богданові Хмельницькому, бо звідси, з Микитиного Рогу, він почав свій похід. Поставити на дамбі, на найвиднішому місці, щоб екскурсанти одразу бачили, куди прибули...

Оповідач він незрівнянний. З кількох фраз виліпить перед вами характер — яскравий, випуклий, неповторний.

Історійки, народні анекдоти, короткі — з життя —новелки в його передачі набувають якоїсь особливої привабливості, краси, глибини. Іде по землі, як сівач, сіючи щедрою рукою довкола себе самоцвіти. Ось дещо:

— В 1929 році зустрічаю грабаря. Прізвище його таке-то (може, вигадує чи й справді всі прізвища пам'ятає). Розповідає грабар: копаю і раптом цок лопата в землі, цок... Добуваю — горщик червінців. Забрало ГПУ, але, спасибі, дали мені три тисячі бумажкаки за це. Але відтоді життя мені не життя, втратив спокій. Що не копну, то й жду, чи знову не цокне? Чи не скарб знову? І так рік і два, а копнути спокійно не можу. Просто хоч міняй професію.

Довженка особливо цікавить оця легка, лукава насмішка грабаря над самим собою.

***

«Знімаю в Яреськах картину. Набираю селян для групових сцен. Ось підходить Грицько Іваниця, сільський борець, гігант, по цирках уже виступав, а тепер живе дома. Вуса щіточкою підстрижені, руки м'язисті, розкішні.

— Оце прийшов до вас, Олександре Петровичу... Хочу, щоб ви завтра зняли мене за роботою.

— А що ж ви будете робити?

— Завтра я молотитиму хліб для чоловічества».

***

Бабуся підходить:

— Це ви картини знімаєте?

— Знімаю.

— О, я дуже люблю картини. Оце була в нас —дивилась, а тоді перевезли її в Попівку — я й туди ходила, ще хочу і в Сорочинці піти.

— А яка ж картина, бабусю?

— «Безприданниця». Таке там вінчання, і батюшки в ризах, і півча співає на хорах... Надивлюсь та наплачусь, бо в нас церкви ж позакривали...

Розповідає про племінника.

— 16 років йому, вчиться погано, але задумав женитись, як Митрофанушка. Захоплюється боксом. Якось приходить з побачення пом'ятий, як отой пес, що тільки з бійки, де з нього клоччям шерсть рвали. «Що таке?» — «Та напали на мене оце. Я одного повалив, другого, а ті таки насіли і били по морді». — «Хто ж вони?» —»Не знаю. Думаю, що шофери з грузовиків». — «Чому?» — «Бо кулаки бензином пахли».

***

У Довженка живі, завжди блискучі невеликі очі, моложаве лице і швидка енергійна мова сільського жартуна. Над чолом рідкувата, із срібного ниття корона волосся, біла, чиста, аж сяюча...

Боляче думати, що й такі люди мусять рано чи пізно покидати землю і уносити все з собою; як художник він не реалізував, певне, й тисячної долі тих великих думок і образних запасів, що носить у собі, якими весь час клекоче.

***

Олександр Петрович розповідає про дядька із Сосниці.

— Часто їздив у хуру, возив крам крамарям із станції. Колись було їдеш вночі, тихо-тихо... Хочеш почути людський голос. Ось хтось їде, поздоровкався і легше на душі. А тепер, коли зустрічний їде вночі, мерщій лупиш по конях, тікаєш (мо, бандит?). Оглянешся, а він теж... тікає. Боїться людина людини.

***

Ще новелка.

Будують в селі церкву, запросили художників розмалювати іконостас. Вимагають натурників для «Тайної вечері». Але ніхто не хоче бути Іудою.

Змалювали одну гулящу дівку Марією. Дуже красива. Дядька зробили святим. А ніхто не хоче йому поклонитись, бо він жила, грішник.

Бунт.

Багатющий сюжет, що дає змогу розгорнути цілу галерею типів.

***

Влаштували багаття, смажимо шашлики. Довженко сидить під сосною і весь вечір розповідає про тайгу, про свої мандрівки по Далекому Сходу.

І знову виростають випуклі, колоритні образи тіток-переселенок, що боялись більше ізюбрів (вони рогаті, як чорти), аніж тигрів, щоб корів у них крали. За тиграми ганялись з коромислами.

***

Знову — в літаку — чомусь згадалось.

Заходить Довженко одного разу в президію Спілки. Бажан був, я, ще хтось.

Зайшла мова одразу про творчість, про драматургію, про комедію одного автора на колгоспну тему («Золота метелиця»).

— Ви читали, Олександре Петровичу?

— Читав.

— Яка ваша думка?

— Та так, нічого. Там і гумор є. Тільки він схожий на отой цвітастий горошок, що ним посипають зверху пасочки. Отакий гумор-горошок...

Подумав і після паузи:

— А взагалі я принципіально проти того, щоб про сучасне колгоспне нещасне село писати комедії. (Тоді на селі були ще великі труднощі.) Час для колгоспних комедій не настав.

Мені пригадались його «Потомки запорожців» — п'єса, яку він в ті дні нам — фрагментами — читав в Ірпіні. Трагедія шекспірівського розмаху. Особливо пролог.

***

І все ж і на нього тиснув культ.

Пам'ятаю, як розповідав про одну зустріч з Сталіним. Йшла мова про аероград.

— Я вказав йому на карті, де я будую свій уявний аероград... А через деякий час дізнаюсь, що там, на тому місці, справді вже виріс реальний аероград. Підказав Сталіну, — і чується затаєна гордість у нього...

***

Талант рідкісний по своїй красі втратила українська література.

Помер Яновський... Життя прожив з гордо піднятою головою, проспівав, як пісню. Красивим було життя, красиво й розлучився зі світом. В сяйві, у високій напрузі, піднявсь, як орел, у небо і згорнув крила.

25.11.1954

***

4 квітня 1954. Прага.

Який щасливо багатий день! Познайомився, відкрив для себе трьох великих художників: Назима Хікмета, Іржі Трнку і Сартра. З двома першими познайомився особисто, мистецтво третього побачив на екрані («Шановна проститутка»).

***

П'єса Хікмета в театрі Чехословацької армії. Фархад, що довбе скелю, схожий на нього.

Промова Хікмета:

— Радий буду, якщо п'єса заставить хоч трохи полюбити мій малий нещасний народ, пригнічений зрадниками і американським імперіалізмом...

Постановка чудесна. Справді висока поезія, світ благородних почуттів. Коли Хікмет говорить про Турцію, сльози бринять в голосі.

***

Написати етюди:

1. Про Нексе.
2. Про Хікмета.

Характерно, що обидва — сини малих народів.

Жоден з тих, чия творчість була отруєна шовінізмом, не вийшов на світову арену.

***

Любов до Вітчизни — найвище почуття. Воно дасть людині стійкість у горі, воно виведе її з манівців, з помилок на вірну дорогу. На прикладі багатьох старих інтелігентів це можна добре бачити. Ніякі блукання не були для них згубними лише тому, що в серцях їхніх був вогонь до рідної країни.

В цій любові знайдеш і опору, і радість, і смисл життя. «Студбат» мусить бути саме про це. Наскрізь.

***

Довженко.

Вся драма Довженкова в тому, що він не здатен іти в ногу з сучасністю. Однією ногою він у минулому, другою далеко в майбутньому, і тому для багатьох сучасників він здається диваком.

В нього розкішна фантазія, незважаючи на старість, багатство різних ідей його розпирає, весь час бурунить у ньому: в цьому його сила, в цьому, мабуть, і лихо. Він ні на чому не може зупинитись, щоб довести до кінця, до завершення. Він весь із фрагментів, як Мікель Анджело.

***

Критикує танці.

— Перетворили їх в якесь радєніє, гопак виконують так, ніби хочуть пробити земну оболонку. А переляс? (Показує ногою.) Наче один каже: «Я дурний!», а другий: «А я ще дурніший!..»

***

Напередодні розбирали з Довженком мій сценарій «Партизанської іскри». Відзначив мову, характери, гумор. Решту — розкритикував.

Сидимо з ним в Кончі над луками. Кругом палає золота осінь. Дуби над нами горять, перед очима розгортаються луки з стогами сіна, в далині біліє берег Дніпра.

— Хіба може бути краще? Отут, — каже він, — я хотів би і вмерти.

Підготувала Валентина ГОНЧАР.

Міжнародна премія знайшла лауреатів

Визначені цьогорічні володарі міжнародної Україно-німецької літературної премії імені Олеся Гончара. В номінації «романи—повісті» нагороди удостоєний львів'янин М. Рутинський за історичний роман «Сини Бористена». Киянка О. Кирилова з циклом оповідань «Листи без адреси» стала переможницею в номінації «мала проза». Дніпропетровчанка Н. Городнюк відзначена за кращу літературознавчу працю, присвячену творчості класика вітчизняної прози.

Нинішнього року переможець міжнародного конкурсу одержує також літературну премію імені О. Гончара промислової групи «Норд» (президент В. Ландик), яка вручатиметься щороку молодим українським письменникам.

Петро ПЕРЕБИЙНІС, голова журі.

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про державне оборонне замовлення»

Цей Закон визначає загальні правові та економічні засади (принципи) формування, розміщення, фінансування і виконання державного оборонного замовлення та регулює відносини у цій сфері.

Стаття 1. Загальні положення

1. Державне оборонне замовлення (далі — оборонне замовлення) є засобом державного регулювання у сфері наукового та матеріально-технічного забезпечення потреб оборони і національної безпеки України, який визначає порядок взаємодії міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, державних установ, організацій та суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності під час його формування, розміщення і виконання, а також передбачає заходи щодо виконання міжнародних договорів України з питань військово-технічного співробітництва.

2. Державні замовники з оборонного замовлення (далі — державні замовники) — це міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, а також військові формування, створені відповідно до законодавства України, уповноважені Кабінетом Міністрів України укладати державні контракти на поставку (закупівлю) продукції, виконання робіт, надання послуг.

Державними замовниками з виконання наукових робіт, закупівлі озброєння та військової техніки, виконання науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт з їх розроблення, а також щодо робіт із створення новітніх технологій військового призначення можуть бути тільки міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, а також військові формування, створені відповідно до законодавства України.

3. Виконавці оборонного замовлення (далі — виконавці) — це суб'єкти підприємницької діяльності України всіх форм власності, визначені державними замовниками для виготовлення і поставки продукції, виконання робіт, надання послуг.

Виконавцями з розроблення, виготовлення, модернізації, реалізації і утилізації військової зброї та технічних засобів, що забезпечують її використання, бойових припасів до військової зброї можуть бути виключно державні підприємства, установи та організації.

Виконавцями з напрямів, пов'язаних з міжнародними поставками товарів, технологій, виконанням робіт та наданням послуг військового призначення, можуть бути суб'єкти підприємницької діяльності України, які отримали повноваження на здійснення зовнішньоекономічної діяльності у цій сфері згідно з законодавством України.

Виконавцями з поставки іншого військового майна можуть бути підприємства, установи та організації всіх форм власності, які у випадках, передбачених законодавством України, мають відповідні дозволи (ліцензії) на впровадження цих видів діяльності.

4. Співвиконавці оборонного замовлення (далі — співвиконавці) — це суб'єкти підприємницької діяльності України всіх форм власності, які беруть участь у виконанні оборонного замовлення на підставі відповідних договорів (контрактів), укладених з виконавцями.

5. Державний контракт з оборонного замовлення (далі — державний контракт) — це договір, укладений державним замовником з виконавцем відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України основних показників оборонного замовлення (обсяги поставок (закупівлі) продукції, виконання робіт, надання послуг, строки виконання замовлення тощо), який передбачає зобов'язання сторін та їх відповідальність за виконання оборонного замовлення.

6. До оборонного замовлення можуть належати:

науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи із створення, модернізації, утилізації та знищення озброєння, військової та спеціальної техніки, розроблення стандартів та технологій військового і спеціального призначення, фундаментальні дослідження для потреб оборони і національної безпеки;

проектні та дослідно-конструкторські роботи, спрямовані на розвиток дослідної та виробничо-технологічної бази підприємств і організацій, що виконують оборонне замовлення;

поставка (закупівля) військової зброї, боєприпасів, військової та спеціальної техніки, вузлів, агрегатів, запасних частин, речового та медичного майна, продовольства, пально-мастильних матеріалів (далі — озброєння, військова та спеціальна техніка, інше військове майно);

ремонт і модернізація озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого військового майна;

роботи та послуги, пов'язані із забезпеченням життєдіяльності Збройних Сил України, інших військових формувань та правоохоронних органів, функціонування та використання озброєння військової та спеціальної техніки, іншого військового майна;

створення, поповнення та утримання мобілізаційного резерву;

заходи з мобілізаційної підготовки;

експортно-імпортні поставки (закупівля) озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого військового майна відповідно до міжнародних договорів України з питань військово-технічного співробітництва;

створення і зберігання страхового фонду документації на озброєння, військову та спеціальну техніку, інше військове майно, об'єкти і споруди оборонного та спеціального призначення;

будівництво об'єктів і споруд оборонного та спеціального призначення, житла для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ;

створення нових та нарощування діючих виробничих потужностей для випуску озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого військового майна.

Стаття 2. Формування основних показників оборонного замовлення

1. Основні показники оборонного замовлення щорічно формуються як пакет документів, що затверджуються Кабінетом Міністрів України і передбачають перелік державних замовників та виконавців, номенклатури та кількість продукції, що поставляється (закуповується), обсяги робіт, послуг, їх вартість, і є підставою для укладення відповідних державних контрактів.

2. Кабінет Міністрів України визначає центральний орган виконавчої влади, на який покладається розроблення проекту основних показників оборонного замовлення, координація діяльності державних замовників і виконавців під час формування зазначеного проекту та виконання державних контрактів (далі — уповноважений центральний орган виконавчої влади).

3. Проект основних показників оборонного замовлення формується уповноваженим центральним органом виконавчої влади, виходячи з обсягів видатків державного бюджету України, що передбачаються для забезпечення потреб оборони і національної безпеки держави на наступний фінансовий рік.

4. Державні замовники готують пропозиції до основних показників оборонного замовлення на підставі доведених до них прогнозованих обсягів бюджетних коштів, визначених з урахуванням воєнної доктрини, загальнодержавних програм забезпечення обороноздатності та національної безпеки, мобілізаційних планів, довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки.

5. Пропозиції щодо розроблення нових видів озброєння і військової техніки, а також модернізації озброєння і військової техніки або їх складових частин державні замовники погоджують з Міністерством оборони України з метою уникнення дублювання цих робіт.

6. Після затвердження Верховною Радою України Державного бюджету України Кабінет Міністрів України з урахуванням відповідних видатків Державного бюджету України затверджує основні показники оборонного замовлення.

7. Порядок формування основних показників оборонного замовлення, розміщення та коригування обсягів поставок (закупівлі) продукції, виконання робіт, надання послуг за оборонним замовленням, внесення змін до укладених державних контрактів, а також порядок контролю за виконанням оборонного замовлення визначаються Кабінетом Міністрів України відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 3. Вибір виконавців оборонного замовлення

1. Вибір виконавців оборонного замовлення здійснюється шляхом проведення державними замовниками конкурсів (тендерів) у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. У разі невизначення виконавця на конкурсній основі оборонне замовлення є обов'язковим, якщо воно не завдає збитків, і розміщується уповноваженим Кабінетом Міністрів України органом на:

казенних підприємствах;

державних підприємствах і організаціях;

акціонерних товариствах, у статутному фонді яких контрольний пакет акцій належить державі;

орендних підприємствах і організаціях, заснованих на державній власності;

суб'єктах підприємницької діяльності України всіх форм власності, які відповідно до законодавства України є монополістами.

3. Особливості визначення виконавців щодо створення, зберігання, поповнення та поновлення мобілізаційного резерву, а також виконання заходів з мобілізаційної підготовки встановлюються законами України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», «Про державний матеріальний резерв», іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 4. Розміщення оборонного замовлення

1. Державні замовники, виходячи із затверджених основних показників оборонного замовлення, укладають з виконавцями державні контракти.

2. Оборонне замовлення розміщується через органи виконавчої влади, які координують діяльність підприємств, установ та організацій.

3. Під час виготовлення продукції або виконання робіт, що мають особливо важливе значення для обороноздатності і національної безпеки держави, співвиконавці за поданням державних замовників та погодженням з уповноваженим центральним органом виконавчої влади можуть бути визначені Кабінетом Міністрів України як виконавці оборонного замовлення.

4. Укладення на підставі міжнародних договорів з питань військово-технічного співробітництва державних контрактів щодо експортно-імпортних поставок (закупівлі) озброєння, військової та спеціальної техніки, інших товарів військового призначення, виконання робіт, надання послуг здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Фінансування оборонного замовлення

1. Фінансування оборонного замовлення здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України шляхом виділення цільових асигнувань державним замовникам.

2. Видатки Державного бюджету України на фінансування оборонного замовлення входять до переліку захищених статей видатків і передбачаються окремим рядком для кожного державного замовника. Обсяги коштів та їх розподіл за напрямами оборонного замовлення затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Кабінет Міністрів України вживає заходів до своєчасного забезпечення державних замовників фінансовими ресурсами для здійснення авансування та оплати поставок (закупівлі) продукції, виконання робіт, надання послуг при виконанні оборонного замовлення.

Стаття 6. Виконання оборонного замовлення

1. Виконання оборонного замовлення здійснюється на підставі укладення державного контракту між замовником та виконавцем і є обов'язковим для виконавців.

2. Оплата поставок (закупівлі) продукції, виконання робіт, надання послуг під час виконання оборонного замовлення здійснюються за цінами, на умовах та у терміни, передбачені державними контрактами.

У разі зміни вартості сировини, матеріалів, комплектуючих виробів, енергоносіїв, інших не залежних від діяльності виконавців причин, які впливають на витрати з виробництва продукції (робіт, послуг), ціни, визначені державними контрактами, підлягають уточненню в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України відповідно до частини сьомої статті 2 цього Закону.

3. Використання результатів науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, отриманих під час виконання оборонного замовлення, а також розроблених технологій військового та спеціального призначення здійснюється за погодженням з державними замовниками відповідно до законодавства України з питань промислової власності.

4. Державні замовники мають право створювати на підприємствах, в установах та організаціях-виконавцях свої представництва або залучати до цієї роботи на договірній основі існуючі представництва інших державних замовників. Діяльність цих представництв здійснюється відповідно до положення, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

5. Рішення про припинення (скорочення) розробок і виробництва озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого військового майна приймається Кабінетом Міністрів України з відшкодуванням виконавцю завданих збитків, включаючи очікуваний і неодержаний прибуток.

У разі припинення серійного виробництва окремих видів озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого військового майна укладення державних контрактів на виготовлення запасних частин та комплектуючих виробів до них є обов'язковим для їх виробників протягом періоду, визначеного відповідними нормативними документами, якщо інше не передбачено законодавством України.

Стаття 7. Економічне стимулювання виконання оборонного замовлення.

1. Виконавцям оборонного замовлення можуть надаватися пільги щодо оподаткування, цільові дотації та субсидії, кредити на пільгових умовах, митні та інші пільги, порядок надання яких визначається законами України.

2. Виконавцям у разі необхідності можуть установлюватися квоти на обов'язковий продаж їм підприємствами та організаціями України окремих видів сировини, матеріалів та комплектуючих виробів у обсягах за переліком, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Додержання законодавства про державну таємницю

Заходи, пов'язані з формуванням, розміщенням і виконанням оборонного замовлення, що становлять державну таємницю, здійснюються з додержанням законодавства про державну таємницю.

Стаття 9. Відповідальність за невиконання або неналежне виконання оборонного замовлення

1. У разі невиконання або неналежного виконання оборонного замовлення винна сторона відшкодовує іншій стороні завдані нею збитки в порядку, передбаченому законодавством України.

У разі необгрунтованої відмови виконавця від укладення державного контракту, якщо обов'язковість укладення встановлена частиною другою статті 3 цього Закону, та за наявності технічних можливостей для його виконання виконавець несе відповідальність у порядку, встановленому законодавством України.

Сплата неустойки (штрафу, пені), а також відшкодування збитків за невиконання або неналежне виконання державного контракту не звільняють виконавця від його виконання.

У разі невиконання державним замовником зобов'язань за державним контрактом, повної або часткової його відмови від закупівлі продукції, виготовленої за державним контрактом, відшкодування виконавцю завданих збитків, включаючи очікуваний і неодержаний прибуток, здійснює державний замовник, за винятком випадків, зазначених у частині п'ятій статті 6 цього Закону.

2. Спори, що виникають між державними замовниками і виконавцями при укладенні, внесенні змін та розірванні державних контрактів, а також спори щодо відшкодування завданих збитків розглядаються арбітражними судами в порядку, встановленому законодавством України.

Державні замовники та виконавці у разі подання до суду позовів, пов'язаних з розглядом спірних питань щодо оборонного замовлення, звільняються від сплати державного мита.

Стаття 10. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

розробити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

подати пропозиції до Верховної Ради України про внесення змін до відповідних законів України щодо економічного стимулювання виконання відповідно до частини першої статті 7 цього Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,

3 березня 1999 року.

№464-XIV

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Угоди про співробітництво між Україною та Сполученими Штатами Америки стосовно мирного використання ядерної енергії»

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про співробітництво між Україною та Сполученими Штатами Америки стосовно мирного використання ядерної енергії, підписану 6 травня 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,19 березня 1999 року.
№ 523-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Договору між Україною і Латвійською Республікою про співробітництво в галузі соціального забезпечення»

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною і Латвійською Республікою про співробітництво в галузі соціального забезпечення, підписаний 26 лютого 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 525-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Статуту Організації Чорноморського Економічного Співробітництва»

Верховна Рада України **постановляє:**

Статут Організації Чорноморського Економічного Співробітництва, підписаний 5 червня 1998 року в місті Ялті, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 526-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною та Аргентинською Республікою»

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про дружні відносини і співробітництво між Україною та Аргентинською Республікою, підписаний 29 червня 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 527-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Республікою Узбекистан»

Верховна Рада України **постановляє:**

Консульську конвенцію між Україною і Республікою Узбекистан, підписану 19 лютого 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 528-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Туркменистаном»

Верховна Рада України **постановляє:**

Консульську конвенцію між Україною і Туркменистаном, підписану 29 січня 1998 року в м. Ашгабаті, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 529-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про морське торговельне судноплавство»

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про морське торговельне судноплавство, підписану в м. Києві 4 квітня 1996 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 530-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вільну торгівлю та Протоколу між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вилучення з режиму вільної торгівлі до Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вільну торгівлю від 17 грудня 1992 року»

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вільну торгівлю, підписану 17 грудня 1992 року в м. Києві, та Протокол між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вилучення з режиму вільної торгівлі до Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Білорусь про вільну торгівлю, підписаний 13 лютого 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 531-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Узбекистан про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання»

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Республікою Узбекистан про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання, підписаний від імені України 19 лютого 1998 року в місті Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 532-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію П'ятого додаткового протоколу до Статуту Всесвітнього поштового союзу»

Верховна Рада України **постановляє:**

П'ятий додатковий протокол до Статуту Всесвітнього поштового союзу, підписаний від імені України 14 вересня 1994 року в м. Сеулі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 533-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті»

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті, підписану від імені України 26 лютого 1991 року в м. Еспо (Фінляндія), ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 534-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про приєднання України до Конвенції про збереження мігруючих видів диких тварин»

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Конвенції про збереження мігруючих видів диких тварин від 23 червня 1979 року.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 535-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Угоди про позику (Проект реабілітації та розширення централізованого теплопостачання м. Києва) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку»

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про позику (Проект реабілітації та розширення централізованого теплопостачання м. Києва) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку, підписану 14 жовтня 1998 року в м. Вашингтоні, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 23 березня 1999 року.
№ 542-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію змін і доповнень до Угоди між Україною і Міжнародним банком реконструкції та розвитку про надання позики на реструктуризацію вугільної галузі»

Верховна Рада України **постановляє:**

Зміни і доповнення до Угоди між Україною і Міжнародним банком реконструкції та розвитку про надання позики на реструктуризацію вугільної галузі, підписані 15 вересня 1998 року в м. Вашингтоні, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 23 березня 1999 року.
№ 544-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту і Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України»

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, Угоду між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту та Угоду між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, підписані 28 травня 1997 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 24 березня 1999 року.
№ 547-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

У номер

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

«Про оплату житлово-комунальних послуг населенням України»

Значне падіння життєвого рівня населення в результаті підвищення цін на споживчі товари, зростання заборгованості по заробітній платі і пенсіях зумовлює подальше збільшення заборгованості громадян за житлово-комунальні послуги.

Для забезпечення конституційних прав громадян України і недопущення звуження їх змісту та обсягів (статті 22 і 48 Конституції України) Верховна Рада України ***постановляє:***

1. Встановити плату за житло і комунальні послуги не більше 15 відсотків фактично отриманого сукупного доходу сім'ї. Рівень сукупного доходу сім'ї і частка плати за житлово-комунальні послуги у цьому доході встановлюються на підставі декларування доходів усіх членів сім'ї.

2. Заборонити Кабінету Міністрів України, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, підприємствам і організаціям незалежно від форм власності відключати жилі приміщення від енерго-, тепло-, водо- і газопостачання та відселяти із житла громадян у разі невнесення ними плати за житлово-комунальні послуги у зв'язку з невиплатою заробітної плати або пенсії і непризначенням субсидії.

3. Виконання Постанови Верховної Ради України «Про оплату житлово-комунальних послуг населенням України» покладається на Кабінет Міністрів України, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

4. Генеральному прокурору України взяти під контроль виконання цієї Постанови.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 18 березня 1999 року.
№ 512-XIV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

«Про проект Закону України про розрахунки за електричну енергію»

Верховна Рада України ***постановляє:***

Відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України проект Закону України про розрахунки за електричну енергію, внесений на розгляд Верховної Ради України Президентом України у зв'язку з виданням Указу Президента України від 20 лютого 1999 року № 186/99 «Про розрахунки за електричну енергію», відхилити.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 19 березня 1999 року.
№ 521-XIV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

«Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування»

Верховна Рада України ***постановляє:***

1. Внесений на розгляд Верховної Ради України Президентом України з посиланням на пункт 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» у зв'язку з виданням Указу Президента України від 23 лютого 1999 року № 189/99 «Про сплату збору на обов'язкове державне пенсійне страхування з операцій купівлі-продажу нерухомого майна та з послуг, що надаються підприємствами, установами і організаціями — операторами мобільного зв'язку» відхилити як такий, що суперечить Закону України «Про порядок встановлення ставок податків і зборів (обов'язкових платежів), інших елементів податкових баз, а також пільг щодо оподаткування».

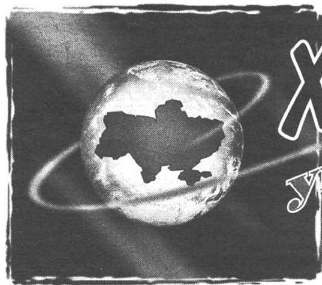
2. Кабінету Міністрів України розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України, в якому комплексно і системно вирішити питання наповнення бюджету Пенсійного фонду України, в тому числі за рахунок можливого встановлення зборів за послуги, що надаються операторами мобільного зв'язку.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 23 березня 1999 року.
№ 538-XIV.

Верховна Рада захистила тих, кому не видають пенсій і зарплат

Проблема синів Ноєвих

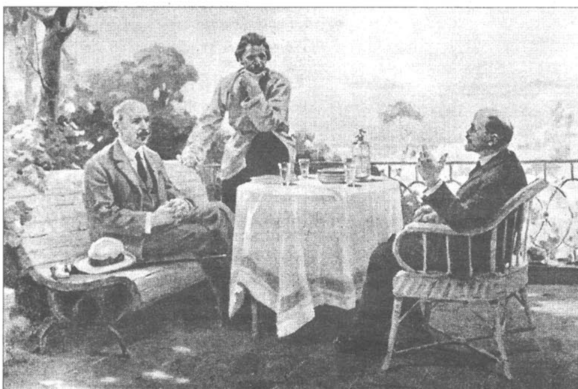
В'ячеслав Липинський з приводу десятих роковин гетьманського перевороту в Україні писав: «Чому ж її (України. — **Ред.**) нема? Чому і ця спроба сотворити державу ... скінчилась руїною, як і всі попередні?.. Необуздане хамство і на цей раз розвалило Україну. Хамство розуміється не як лайка, а як ... поняття для означення певного типового соціально-психічного явища».

Липинський мав на увазі біблійну притчу про Ноєвих синів — Хама і Яфета. Хам насміявся над наготою п'яного сонного батька, а Яфет узяв та й прикрив ту наготу своїм плащем. Отже, Хамові нащадки й розвалили українську державу. Бо Яфет — це любов і почуття спільності, а Хам — злоба і почуття окремішності. Липинський був учасником і очевидцем тих подій, і йому можна вірити. Одначе, коли думаєш не про притчу, а про конкретних батьків і конкретних дітей, все ускладнюється. В Україні той перший розкол між Ноєм та його синами був якраз у 20-х роках XX століття. Але нині, наприкінці століття, він ніби знов повторюється. Сини Ноєві кинули батьків та дідів напризволяще — і самі ж кричать: «Ми вашу наготу прикриємо — тільки дайте нам владу!». Тут спокусливо сказати: «Ах, манкурти!». Але цим проблема не вичерпується. На ділі воно все складніше. Як це не жорстоко звучить, «батьки» обманювали «синів» і за часів Сталіна, і за часів Хрущова — а «сини» вправно обманули «батьків» тепер. А сказати одне одному правду — не навчилися. А держава — знов неприкрита, як і в 20-х роках. Бо Хам він і є Хам, а Яфету — плаща шкода.

Тіні забутих предків

Тим, хто вивчав українську літературу в радянській школі, добре знайома ця спокуса: уявляти, який би був щасливий Коцюбинський (Леся, Франко, Шевченко), якби дожив до радянської влади! Про те, що влада їх розстріляла б — не думали. Вже пізніше у автора цих рядків виникла інша спокуса: уявлялося, що оповідання Михайла Коцюбинського «Маленький грішник», хоч воно й написане за три роки до народження Юрія Коцюбинського, написане саме для нього, як перестoрога батька синові. У тому оповіданні хвора мама дає Дмитрикові гроші на хліб, а він вибігає на вулицю, забуває про мамині настанови, потрапляє у погану компанію й зрештою опиняється в лікарні, покалічений, а мами — вже нема.

Репродукція з картини «Ленін, Горький та Коцюбинський на Капрі»

Лжедмитрик?

Страшне оповідання — а з Юрієм Коцюбинським усе було набагато страшніше. Він теж потрапив у погану компанію, став знаменитим червоним командиром і був тією компанією розстріляний 1937 року. Чому він своєчасно й уважно не прочитав батькову повість «Fata morgana» — про те, як свої стрілятимуть своїх? Чому не перечитати «Дорогою ціною» або «Коні не винні» — перш ніж самому сідати на коня?

22-річний Юрій командував «українськими радянськими військами», тими, що розтерзали Київ у 1918-му. Саме тоді Сергій Єфремов адресував Коцюбинському-молодшому свого знаменитого «Листа без конверта». Пафос того послання такий: якби твій батько встав та побачив, що ти твориш з Україною, він би тебе прокляв!

Здається, все добре лягає в одне русло — маленький грішник, поганий син старого Ноя...

Але Єфремов був надто категоричний. У ньому немовби заговорив інший славний українець: «Ну, що, синку, допомогли тобі твої ляхи?!».

«Знаете ли, батенька...»

Коцюбинский-батько свого часу був під наглядом царської поліції, бо замолоду захоплювався революційними ідеями. Це захоплення було для нього своєрідною культурною, навіть естетичною, потребою. Горький наводить слова Коцюбинского: «Демократия всегда романтична — и это хорошо, знаете! Ведь романтизм — наиболее человечное настроение, но мне думается, что его культурный смысл недостаточно понят». Коцюбинский вважав, що потрібні книги, які знайомили б людей «больше с хорошим, чем с дурным». І додавав: «Для демократии такие книги имели бы огромное значение!».

От що таке справжній український просвітянин!

Далі у Горького — промовиста деталь: «Он очень любил свою Украину и часто слышал запах чабреца там, где его не было...».

Капричос

Є картина В. Савіна (1965), колись вона залюбки репродукувалася в підручниках — «Ленін, Горький та Коцюбинський на острові Капрі». Якщо вони справді зустрічалися там, то все було зовсім не так: і пили не воду, і їли розкішно, це описано в листах Коцюбинського. Та й одягались інакше: Ленін, за версією Катаєва, носив сандалі на босу ногу. І розмовляли не лише про революцію: адже всі троє були таємно закохані, і не могли про це не говорити. Звідси — піднесеність бесіди: «Демократия, романтика — это хорошо, знаете ли, батенька!». Можливо, тільки один з них — той, що в сандалях на босу ногу, — найкраще розумів, що таке істинна демократія — без романтики.

Краще б вони не поверталися в імперію!

Цілком можливо, що благородні ілюзії батьківської молодості (та й мати в юності була революціонеркою) не могли не ожити в душі Юрія Коцюбинського. А більшовики просто скористалися цим. Вони це зробили не лише з ним, а з цілим поколінням ровесників століття — тих, кому під революцію виповнилося двадцять, трохи більше чи трохи менше. Ах, як солодко було змінювати батьківські прізвища (або хоч батьківські ідеали) й перейменовувати міста! А вже після того можливим став міф про Павлика Морозова й інші несусвітні речі, які й не снилися п'яному Ноєві.

«Лист без конверта»

(До «командующого українським військом» та «народного секретаря» Юр. Коцюбинського).

Пане Коцюбинський! Морально нам байдуже, що зробили з Києвом ваші товариші, але не однаково нам, що серце України в залізних лещатах здушила людина, яка носить прізвище Коцюбинський.

Пане Коцюбинський! Я знав і любив вашого батька. Я щиро оплакував його дочасну смерть. Я кинув свої квіти на його могилу. Але я не вагаючись кажу: яке щастя, що він помер, як добре, що очі його не бачили й вуха не чули, як син Коцюбинського бомбардує красу землі нашої й кладе в домовину молоду українську волю! Доля зглянулася над ним ... хоч кістки його, напевне, перевертаються в могилі над Десною — і Десна принесла до старого Дніпра і під зруйнований Київ ті криваві батьківські сльози і прокльони, яких не може не послати ота забута вами й дорога нам могила...

... нас із вами ділить прірва, безодня неісходима, яка тільки-но може ділити большевика і старого соціаліста... і проте я не заздрю вашій силі і не проміняю її на мою несилу, і не хотів би починати життя вашим способом, як не бажаю вам кінчати його, може, призначеним мені (способом)...

Десять день мільйонне місто, місто беззбройних та беззахисних дітей, жінок і мирної людності конає в смертельному жаху. Десять день смерть літає над головами неповинних людей... і ви, син великого батька, що любив — і це я знаю — наше місто — ви його не захистили... і чесним ім'ям свого батька покриваєте нечуване злочинство...

Навіщо ви це робите?.. Яким голосом відповідатимете, коли невсипущий сторож людський, совість, запитає вас: «Де брат твій Авель?»... Ви не повісьтесь. Це —сентиментальність. На це треба того, чого вам бракує органічно... і коли вам, пане Коцюбинський, нагадають, що на руках ваших кров, ви, як Щедринів Молчалін, усміхнетеся безтурботно: «Я вымыл-с»... хоч у десятьох водах мийте — не змити вам ганьби і неслави, якими вкрили ви себе і своє діло. Я знаю — ви тепер цього не годні зрозуміти. Але хоч те ви, може, зрозумієте, що заважає мені... цього листа до вас... підписати — з звичайною пошаною».

28.1 (10.1) 1918.

Молодість як помста

Хтось сказав, що молодість — це помста. Можливо, у випадку з Юрієм це справді була помста — батьковому часові, часові несправедливому й нерозумному? У Соломії Павличко є стаття «Пристрасть і їда: особиста драма Михайла Коцюбинського». Її написано з круто-феміністичних позицій, але цікаво. Пані Соломія уїдливо аналізує гастрономічні пристрасті класика (любив гарно поїсти!) і суворо засуджує його за те, що він ніяк не міг вибрати поміж дружиною та коханкою, і сім'ю, бач, хотів зберегти, і любов не втратити. Мовляв, і на Капрі він тікав саме через нерозв'язність цих клопотів.

Юрій не міг не знати про все це. І цілком можна допустити, що він своє життя хотів облаштувати інакше — без надмірностей і роздвоєності. Більшовики, до компанії яких він пристав, якраз і були аскетами, а до любові ставилися прагматично й одверто. (Втім, якщо добре подумати, то варто пишатися таким батьком — він до смерті зберіг те, що хотів зберегти. Пані Павличко зауважує: він так боявся, щоб жінка і коханка не зустрілися, що не дозволив приходити Олександрі Аплаксіній до лікарні, так і помер, не побачивши її востаннє).

Діти Михайла Коцюби[...] Оксана, Ірина, Роман. Зн[...]

Куд...
що ...

Ну, ... бинсь... конфо... «Коні ... поїсти... Капрі ... листах... від ша... талант... вдатис... мінів ... м'якш... україн... ті. Але... лося?... ренні ... Боже! ... танні... люди ... —боят... ними ... людьм... музеї ... зрозум... релі л... затиш... в ... сім'єю... той са... моглас... ліцист... пильни... — по... Мовля... а він ... вує! А... мо, бу... ського...

Чер...
кон...

Жор... Юрій ... само, ... сення... ренний... котрий... часи, я... во, від... «Листа... саного... ми ран... Коцюб... шого о... багато... батька,... життя.... шовики... думки....

Вже ... заного... мораль... що ота... треба ... і поро... бою. Д... — не в... ли, і у ... Парадж... тих пр... Коцюб... знамен... ній на... ня. Це ... червоні... вийшла... тової ... неї вс... мий о... обоє пр... нищо н... а на Ук... Богу, ... славни... ських.

Леніну пощастило найбіль...

ького — Юрій,
ок 1908 року.

іється

правді, Коцю-
-старший був
ст (якже —
винні»!) Ну, і
юбив, і красу
сам в краси-
ебе бив. На
н гордо пише в
едве одбивався
вальниць свого
Тобто, якщо
о сучасних тер-
утілював най-
риси спокійної
ої ментальнос-
уди все це поді-
такі неприми-
али — не дай,
вже він був ос-
Та ні. Просто
чилися боятися
бути звичай-
самодостатніми
Коли бачиш у
вла Тичини ак-
исан Тичиною
ції, що стає
м. На тій аква-
овно виписано
інтер'єр закут-
ому ін жив із
Це писалося в
час, що й гро-
Тичинина пуба-
а. Якби хтось
тоді побачив це
ло б Тичині!
така війна йде,
пічок розмальо-
ичина, як відо-
нем Коцюбин-
орошим учнем.

оні

ка іронія долі:
ов з життя так
побачившись із
го бив. Його
и инень вине-
року. Неприми-
ергій Єфремов,
агинув у ті самі
и міг, то, можли-
икав би свого
з конверта», пи-
вадцятьма рока-
е. Адже розстріл
нського-молод-
чав одне: Юрій
о збагнув про
ро себе і про
його друзі-біль-
иіли читати чужі
і розстріляли.
ли з усього ска-
виносити якісь
уроки, то хіба
батькам і дітям
сно домовитися
мітися між со-
е Коцюбинських
игли чи не змог-
раву тут же втру-
иявол. У фільмі
нова «Тіні забу-
ків» за повістю
нського-батька є
ий кадр: крива-
в у вигляді ко-
про Юрія. Його
кіннота так і не
а простори сві-
олюції. Замість
му світові відо-
й фільм. Вони
це не знають. Та
минає безслідно,
аїні й нині, слава
иве великий і
рід Коцюбин-

Парадокс Коцюбинського: друзі — націоналісти, діти — більшовики...

«Я не вважаю, що конче треба, щоб про мене колись багато писали критики та історики літератури, — писав Михайло Коцюбинський. — Але цікаво було б, щоб так — за півсотні років... після моєї смерті десь написали на півсторінки чи там сторінку, де просто перелічили б, що я зробив і що з того від мене зосталося у пам'яті. І в чиїй именно пам'яті. Ну, і коротко сказали б, чи надовго мене вистачить у будуччині».

Парадокс: про життєвий шлях, творчість Михайла Михайловича захищено майже 1000 кандидатських, 200 докторських дисертацій, написано десятки монографій, книжок, у тисячі разів більше сторінок, ніж сподівався автор, а все ж і досі його особистість, твори письменника містять загадковий духовний потенціал, який чекає на розшифрування, прочитання. Чому так сталося? Про це наша бесіда з директором Чернігівського літературно-меморіального музею-заповідника М. М. Коцюбинського Юлієм КОЦЮБИНСЬКИМ.

— Річ у тому, — зазначив онук письменника, — що після смерті Михайла Коцюбинського у 1913 році його нащадкам, громадськості залишилася велика художня, епістолярна спадщина. Якщо до революції і в 20-х роках творчість прозаїка вивчалась об'єктивно, то після розкручування маховика репресій, сумновідомого процесу СВУ з нього зробили якогось марксистського ідола, співця соціалістичного реалізму.

— Але ж він зустрічався з Леніним, Горьким!

— Михайло Михайлович лікувався на Капрі. Але нема жодного документа, свідчення про те, що він там спілкувався з Ульяновим. Із Горьким — інша справа. Проте дехто дописався вже до того, що «Мать», мовляв, так вплинула на Коцюбинського, як жоден інший твір, і під враженням від прочитаного він написав «Фата моргана». Насправді ж цю повість написано раніше. Вона — про тяжкі реалії Чернігівщини на початку XX століття, про те, як зло породжує зло.

До 1991 року низка статей, майже вся епістолярія М. Коцюбинського були недоступні дослідникам, були у спецхронах або на зберіганні в КДБ. Це десь 1200 листів!

— Юлію Романовичу, яку загрозу радянському ладу вони несли?

— Це листи від його близьких друзів-просвітян: Михайла Грушевського (аж 69!), Богдана Лепкого, Симона Петлюри, Сергія Єфремова, Дмитра Дорошенка, Бориса Грінченка, Володимира Винниченка та інших діячів культури. У 30-х роках влада проголосила цих людей буржуазними націоналістами. Отож виходило так, що всі друзі письменника запеклі українофіли, а він між ними, як біла ворона, якихось пролетарських поглядів... Хоча це був щирий гуманіст, просвітянин, патріот України.

— Чому ж вашому дідові зробили виняток?

— Як на мене, то було вигідно. І в 1918 році, і пізніше. Його іменем, по суті, прикривалася московсько-більшовицька окупація України. Двадцятидворічного Юрія Коцюбинського зовсім не випадково призначають секретарем у військових справах радянського уряду, тобто фактичним головнокомандуючим військами Української Радянської Республіки. Адже не так син, як прізвище відомого письменника агітувало — з ким бути, з ким іти. Знаємо, якого докірливого, але справедливого листа написав Сергій Єфремов Юрієві. У нашому музейному архіві зберігається спогад його дружини Ольги про те «головнокомандування». Юрій Коцюбинський від уряду поїхав у Полтаву, аби налагодити зв'язок із Муравйовим. Той же якраз віддав наказ три дні грабувати місто, нищити безжально всіх симпатиків Центральної Ради. Це обурило Коцюбинського, він висловив полковникові протест. Самовдоволений Муравйов у відповідь наказав посадити сина письменника під домашній арешт. Так він в арештантському вагоні і в'їхав у Київ, узятий більшовиками. До речі, як військовий комендант одного з районів, Коцюбинський посприяв утечі з міста Дмитра Дорошенка, інших відомих діячів культури.

— Взагалі, Юлію Романовичу, якесь протиріччя: друзі М. Коцюбинського — націоналісти, його ж діти — більшовики, революціонери, згодом «вороги народу»...

— Так склалося їхнє життя. Залишившись без батька, вони рано почали брати участь у громадському житті Чернігова. Невдоволення царським режимом, який переслідував батьків, участь у політичних акціях — це привело їх у стан радикалів. Більшовики призначали дітей письменника на відповідальні посади передусім із корисливою метою — так легше було прикрити свої злодійства. Оксана Коцюбинська у 20 літ стала редактором більшовицької газети «Вісті». Мій батько Роман, який народився у 1901 році, очолив комсомол Чернігівщини. Потім у 30-х роках вони стають непотрібними. Юрія, мого батька, Віталія Примакова, який був одружений на Оксані Коцюбинській, репресують. Уявіть собі, як доводилося науковим працівникам компонувати впродовж десятиліть експозиції музею-заповідника, оглядаючись то на «націоналістів», то на «ворогів народу».

— Тепер усе, здається, стає на свої місця.

— Дай Боже!

Розмовляв Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Часи та обставини

Вистава викликала неабиякий (і неоднозначний) розголос серед столичної театральної критики

Пошта рубрики

На статтю «Останній лоцман, або «Миколо, держи хвіст бубликом!» (див. «ГУ» від 6 березня ц. р.) ми отримали несподіваний і приємний відгук. Зателефонував київський режисер Андрій Жолдак і сказав, що його дід Назар Юрійович Тобілевич (онук Карпенка-Карого, старшого брата Миколи Садовського) статтю читав і хотів би при нагоді зустрітися й поговорити. Ми обов'язково знайдемо таку нагоду найближчим часом, тим більше, що професор Тобілевич — жива історія, до того ж — чоловік енергійний, у свої 89 років ще працює зі студентами-дипломниками Інституту харчової промисловості.

Цікаво в цій ситуації й от що: Андрій Жолдак недавно поставив у театрі імені Франка «Три сестри» Чехова і, вперше у своїй режисерській практиці, зазначив на афіші своє повне прізвище — Жолдак-Тобілевич. І річ тут не у марнославстві режисера, все набагато глибше. Жолдак зробив виставу про те, як ріка Часу заносить людей у найнесподіваніші чорторії обставин. Чеховські герої тут потрапляють з початку XX століття у його сорокові роки (наша газета вже рецензувала цю постановку). Зрештою, Жолдак-Тобілевич у своїх «Трьох сестрах» доводить, що Часи існують ніби паралельно, і не можна сказати з абсолютною певністю, що ось це було вчора, а тето буде завтра. Все є — сьогодні! Зокрема, сестри Прозорови у Жолдака — це і ті сестри, про яких писав Чехов, і ті, до яких пізніше звертався Сталін («Братья и сестры!»), і — просто наші сестри.

Власне, про те саме — і наша рубрика «Українські акценти».

На знімку: сцена з «Трьох сестер» Жолдака-Тобілевича. Чебутикіна грає Богдан Ступка, Сольоного — Олег Стальчук.

✔ 1864, 17 вересня — у Вінниці народився майбутній письменник М. Коцюбинський

✔ 1880 — закінчив Шаргородську духовну семінарію

✔ 1884 — написано перше оповідання М. Коцюбинського «Андрій Соловейко»

✔ 1890 — знайомство з І. Франком

✔ 1891 — складено іспит на народного вчителя у Вінницькому реальному училищі

✔ 1892–1893 — М. Коцюбинський стає членом нелегального громадсько-культурного товариства «Братство Тарасівців», з якого згодом вийшли основні українські політичні партії

✔ 1896 — письменник одружується. Народження сина Юрія

✔ 1898 — М. Коцюбинський оселився в Чернігові

✔ 1900 — початок дружби письменника з Б. Грінченком, В. Самійленком, М. Могилянським, М. Вороним

— І. Франко написав «Із днів журби», В. Стефаник — «Камінний хрест», А. Чехов — «Дядю Ваню»

— перші виступи «Молодої музи» у Львові

✔ 1901 — Маніфест модернізму М. Вороного, Б. Грінченка «Під тихими вербами»

М. Коцюбинський з дружиною та дітьми

✔ 1902 — М. Коцюбинський написав «Цвіт яблуні», «На камені», О. Кобилянська — «Землю»

✔ 1903 — М. Коцюбинський разом з В. Стефаником, Лесею Українкою, Г. Хоткевичем та іншими бере участь у відкритті пам'ятника І. Котляревському в Полтаві

— М. Коцюбинський написав «Fata morgana»

✔ 1904 — написано «Під мінаретами», «У грішний світ»

✔ 1906 — письменник тяжко захворів

✔ 1906–1908 — М. Коцюбинський очолює чернігівську «Просвіту»

✔ 1906–1907 — «понеділки» у Коцюбинських — зібрання літературної молоді

— М. Коцюбинський написав «Він іде!», «Persona grata», Д. Голсуорсі — «Сагу про Форсайтів»

✔ 1909–1911 — тричі побував на Капрі, де лікувався. Знайомство з М. Горьким

— М. Метерлінк написав «Синій птах»

✔ 1910 — М. Коцюбинський написав «Що записано в книгу життя»

✔ 1911–1912 — «суботи» у Коцюбинських. Серед відвідувачів — П. Тичина

— М. Коцюбинський їде в Німеччину, Австрію, Швейцарію, Італію, де лікується

✔ 1911 — «Товариство прихильників української літератури, науки і штуки» встановило М. Коцюбинському довічну пенсію

— М. Коцюбинський написав незабутні «Тіні забутих предків»

✔ 1912 — світ побачили «Коні не винні», «На острові», «Подарунок на іменини»

✔ 1913, 25 квітня — М. Коцюбинський помер

✔ 1917 — Д. Голсуорсі видає «Цвіт яблуні»

✔ 1937 — Ю. Коцюбинського, репресованого Й. Сталіним, розстріляно

✔ 1939 — київську вулицю імені М. Горького (колишню Тимофіївську) перейменовано на вулицю імені М. Коцюбинського на честь 75-річчя класика української прози

✔ 1961 — у Києві з'явилася вулиця імені Ю. Коцюбинського

Ю.М.Коцюбинський

Ведучі рубрики: Віталій АБЛІЦОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

е: дітей у нього не було

Два паспорти — два способи життя?

Хоч пристрасті навколо реформи законодавства про громадянство в Німеччині дещо вщухли, однак вона й досі в центрі уваги і політиків, і суспільства. Адже проблема іноземців, яких тут проживає 7,4 мільйона, —нині одна з найважливіших у житті держави.

Не помічати її не можна, бо «негромадяни» вже давно стали у ФРН серйозним економічним фактором — їм належить 281 тисяча фірм, а це 6,3 відсотка всіх зареєстрованих у країні підприємств. Проте в пересічного бюргера поняття «іноземець» викликає пряму асоціацію з соціальними виплатами для них із кишень платників податків. І жодні аргументи — як, скажімо, статистичні дані про те, що лише турки сплачують у державну казну 6 млрд. марок податків — їх не переконують.

Тому, коли правляча коаліція оприлюднила проект нового закону про запровадження подвійного громадянства, держава занурилася у дискусії. Проект критикували зусібіч: і партнери по коаліції «Зелені» (вони вважали його непослідовним), і права опозиція — ХДС-ХСС (вона категорично заперечує можливість мати два паспорти). Її лідери навіть розпочали було кампанію збирання підписів проти визнання подвійного громадянства, що, на їх думку, загрожує основам німецької державності. І хоч відразу зрозуміли, що така політика вибухонебезпечна, бо викликає зовсім не найкращі почуття до ближнього, проте кампанія набирала обертів. Та ще й із такою силою, що «червоно-зелені» почали виправдовуватися, намагаючись запевнити опонентів: реформу застарілого законодавства про громадянство, прийнятого ще 1912 року, спрямовано лише на спрощення інтеграції іноземців. І аж ніяк не на створення так званого «іноземного лобі», а в цьому опозиція постійно намагається звинуватити кабінет Шрьодера.

Та попри все у соціал-демократів і зелених були всі шанси реалізувати цю надзвичайно важливу реформу. Хоча б тому, що мали в бундестазі переконливу більшість. Проте, як з'ясувалося, вони недооцінили можливостей опозиції. Вустами баварського прем'єр-міністра Едмунда Штойбера вона заявила, що кістьми ляже, а не допустить, аби Німеччина стала прохідним двором. І зробила це надзвичайно рішуче: у лютому перемогла на земельних парламентських виборах у землі Хессен. Результати виборів набули державного значення. СДПН і «Зелені» втратили контроль над верхньою палатою федерального парламенту — бундесратом, бо ХДС може блокувати прийняття закону про запровадження подвійного громадянства, як, до речі, й інших, що, на думку опозиції, не відповідають державним інтересам. Тож реформатори терміново запропонували новий варіант проекту закону про громадянство: у ньому відсутні майже всі статті, які «не подобаються» опозиції. Замість двох паспортів пропоновано такі можливості: діти іноземців, які будуть народжені у Німеччині, крім свого громадянства, автоматично одержують і громадянство ФРН. Дітям іноземців, які ще не досягли 10-річного віку, за бажання батьків надається також і німецьке громадянство — за умови, що один із батьків проживає у Німеччині не менш як 8 років або має дозвіл на необмежене перебування в країні.

Особи, кому виповниться 23 роки, мають визначитися, якому паспорту вони надають перевагу, і вибрати лише один. Дорослі іноземці в майбутньому можуть одержати німецьке громадянство, якщо вони відмовляються від громадянства, яке мали досі.

Виняток зроблено лише для тих, для кого відмова від громадянства своєї батьківщини зумовить майнові й правові проблеми, тобто виняток поширено тільки на людей заможних, які мають у своїх країнах нерухомість чи капітал.

На такому компромісі зійшлися СДПН, «Зелені» і Вільна демократична партія, у котрої правляча коаліція попросила підтримки. Тож можна припустити: більшість голосів на користь нового закону в бундестазі та бундесраті забезпечено і його буде прийнято вже до літа. Це, можливо, і не зовсім те, що обіцяли у своїй передвиборній програмі соціал-демократи, але, безперечно, важливий крок до полегшення життя кільком мільйонам іноземців у Німеччині. Особливо ж для вихідців із Туреччини —країни, яка не є членом європейського співтовариства.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Аргумент начальника

До чого може довести начальника недбайливий підлеглий і як переконати підопічних дотримуватися трудової дисципліни? Неформальний підхід до розв'язання цих проблем продемонстрував керуючий одного з банків Малаві. Доведений до ручки недисциплінованістю охоронців, він у запалі відсічі влаштував добровільний стрип-тиз.

Як повідомляє ІТАР-ТАКС, досить довго начальник намагався закликати стражів муніципального банку містечка Мзузу до порядку: вони весь час запізнювалися на зміну, а вночі регулярно попадалися на тому, що дрімали на посту. І цим розхолоджували банківський колектив у цілому, який також почав дедалі більше «філософськи» підходити до необхідності вчасно з'являтися на службу. Коли, вчергове шпечучи чиновників за нехлюйство, керуючий зрозумів, що красномовністю тут не зарадиш, то, надміру розпалившись після бурхливої тиради... зняв із себе весь одяг.

А слова, що пролунали після цього, викликали у колективу шок: «Побачивши, як я для вас роздягнуся, гадаю, ви зрозумієте, чого від вас вимагають».

Колишня дружина не залишає Манделу у спокої

Знову засоби масової інформації ПАР заговорили про колишню дружину президента країни Вінні Манделу. Нагадаємо: подружжя розірвало стосунки після того, як Вінні закрутила роман з молодим адвокатом. І хоча кілька років офіційно розлучення не оформлювало, проте анулювання шлюбу ні для кого не стало несподіванкою.

І ось через три роки після розлучення Вінні Мандела порушила кримінальну справу проти колишнього чоловіка. Вона вважає, що будинок, яким подружжя володіло в Соуето («місті чорношкірих» на південному заході Йоганнесбурга) у 60-ті роки, нині належить виключно їй.

Як повідомляє ІТАР-ТАКС, Вінні запевняє, що вона є законною власницею будинку, бо має генеральне доручення на право володіння ним, підписане 1985 року Нельсоном Манделою.

До речі, президент не заперечує, що є такий документ, проте, на його думку, він не дає права власності його колишній дружині.

Найцікавіше, що нині злощасний будинок узагалі належить Фонду історії боротьби з апартеїдом: у квітні 1997-го Мандела подарував його під музей.

1991 рік. Вінні Мандела завжди хотіла бути на першому плані.
Фото з архіву.

Та якщо президент не отримав з цього жодної копійки, то його колишня дружина розгорнула активну діяльність: продає туристам сувеніри, пов'язані з історією боротьби з апартеїдом, і навіть пляшки із землею з саду біля будинку. І цього їй здається замало.

Продавці газет як перша лінія оборони

Біля курортного містечка Кернс, що на всесвітньо відомому Великому Кораловому рифові, було заарештовано 26 китайських громадян.

Про підозрілих осіб доповів поліції місцевий продавець газет. Вони нелегально пропливли непоміченими на старому іржавому пароплаві понад 1000 кілометрів уздовж берегової лінії Австралії. Північна частина цього континенту (площею з пів-Європи) практично незаселена, навколишні води контролюються радарними установками. На охорону своїх берегів Австралія щорічно виділяє сміховторну суму — 35 млн. австралійських доларів (це понад 21 млн. американських). Як сумно пожартував один із лідерів опозиції, першою лінією оборони країни є продавці газет.

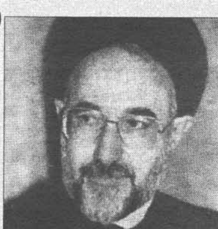
Таких відчайдухів-мореплавців (переважно китайців та в'єтнамців) за останніх сім років було майже 3 тисячі осіб, з них в Австралії залишено як біженців близько півтисячі. Останніми роками такі нелегали дедалі частіше користуються підтримкою (інформацією та місцевою валютою) своїх колишніх співвітчизників, які легально проживають на Зеленому континенті. У зв'язку з тим, що сьогодні до 10 відсотків населення Австралії — азіатського походження (багато з них навіть погано розмовляють англійською), втікачам дуже легко «розчинитися в натовпі», а потім влаштуватися на «чорну» роботу. До того ж у деяких азіатських меншинах Австралії часто-густо процвітає кругова порука. Юридичний процес виселення нелегальних іммігрантів займає іноді роки і коштує для австралійських платників податків в середньому 60 тисяч австралійських доларів (понад 36 тисяч американських доларів) на одного нелегала.

Цікаво, що на відміну від китайців росіяни з Далекого Сходу до Австралії поки що не припливали. Проте число нелегальних іммігрантів з Іраку минулого року навіть перевищило кількість китайських втікачів. От тільки громадяни Іраку не пливуть, а приїжджают з фальшивими паспортами та візами.

Павло АНГЕЛУЦА.
Австралія.

Люди й події

Французи вибрали вино і жінок

На жінок і вино — свята святих для кожного француза — вирішив зазіхнути президент Ірану Мохаммад Хатамі. У зв'язку з візитом до Парижа він зажадав прибрати вино зі столів урочистих прийомів, а жінок одягнути в дуже «скромні» вбрання. І хоча французи відомі своїми революційними настроями, на цей «переворот» вони не пішли. Президент Ірану залишився вдома, вино і нескромно вдягнуті жінки — у Парижі.

«Мінтон» і Коротченя

Не може не зацікавити виробників жувальних гумок та різноманітних «тік-таків» заява Івана Коротчені про те, що СНД після нинішнього саміту «отримає нове дихання». Напрошується рекламний ролик: стоїть Коротченя та глави країн—членів СНД, і всі гукають, наприклад: «Мін-т-о-о-н»! Він з'являється, і відразу ж відчувається «нове дихання». Словом, «хороший настрій — на цілий день!» Утім, це вже про інший спосіб поліпшення життя Співдружності...

Гарантії підтверджено

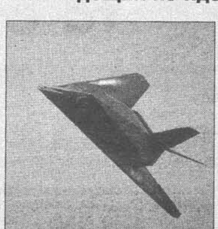
Узяв слово — тримай: це святе правило сповідує і НАТО. От, наприклад, днями Болгарія мала яскраве підтвердження заяв керівництва альянсу про гарантії безпеки цій країні, яка безпосередньо межує з Югославією. Ракета класу «повітря — повітря», випущена з котрогось із натовських літаків, розірвалася за... 500 метрів від болгарського села Єловдол. Але ж не влучила! Тож обіцянки щодо безпеки дотримано.

Без вини винний?

Це «абсолютно незаконно», — обурився генеральний прокурор Росії (перепрошуємо, колишній) Юрій Скуратов, коли почув, що президент Борис Єльцин указом усунув його з посади. Очевидно, генпрокурор свого часу пропускав лекції. Коли керуватися його логікою, то виходить: розважатися у компанії повій (чию «професійну» діяльність офіційно у країні заборонено) — цілком законно. А ось відповідати за це... Так, можливо, сцену з повіями було підстроєно. Але й він не допитував їх.

І шумить і гуде. Тільки дощик не йде

Ініціатива ЄС, який готується прийняти нові правила зі зниження рівня шуму літаків цивільної авіації, могла б стати у пригоді НАТО. Може, крім невидимих військових літаків, альянс вигадає ще й нечутні? Іншими словами — щоб їх ніхто і ніколи не бачив і не чув! Ці побажання також і щодо кораблів, танків, ракет та заяв натовського керівництва... І тоді «гуманітарні операції» будуть не такі болісні.

Подвійне громадянство: бути чи не бути?

НАТО нікуди не поспішає. «Гуманітарна» акція триватиме ще довго

Акція тижня

(Початок на 1-й стор.).

Тим часом сербське телебачення показало сповнений оптимізму репортаж. Президент СРЮ Слободан Мілошевич та лідер косовських албанців Ібрагім Ругова дружелюбно розмовляли (без перекладача, а значить — сербською мовою) після підписаної ними спільної заяви про прагнення до політичного врегулювання кризи. Правда, ні для кого не секрет, що не Ругова — письменник і політик — є нині головним пастором албанських душ Косово: там нині заправляють бойовики «визвольної армії». А ті, як відомо, цілковито підтримують акцію НАТО і, за їхніми ж свідченнями, навіть у міру своїх можливостей натовцям допомагають. Отож навряд чи зустріч Мілошевича й Ругови якимось чином вплине на подальший розвиток подій.

До того ж Рада НАТО надала верховному головнокомандувачу силами альянсу в Європі генералові Веслі Кларку право завдавати ударів не лише по військовій нерухомості (аеродромах, складах тощо), а по сербських військах. Якщо зважити на те, що натовські ракети вже продемонстрували здатність падати не там, куди їх спрямовують, то заява Солани про потребу зупинити гуманітарну катастрофу набуває особливого звучання. Тому ми повідомляємо, що «Товариство «Україна—Сербія» закликає всіх, хто небайдужий до горя та страждань інших людей, узяти участь в організації та проведенні гуманітарної акції, спрямованої на надання матеріальної допомоги населенню СРЮ, яке постраждало внаслідок ракетно-бомбових ударів НАТО». Найперше, що потрібно, — це продукти харчування тривалого зберігання, ліки та медикаменти, обладнання для бомбосховищ та будівельні матеріали. Адреса: 252034, Київ, вул. Золотоворітська, 6а, Товариство «Україна—Сербія». Телефон (044) 224-99-68, факс (044) 228-04-38. Розрахунковий рахунок: Товариство зв'язків з українцями за межами України «Україна» (для Товариства «Україна—Сербія») 26009300000105 код 02924659 у Міській дирекції УСБ м. Києва, МФО 322012 з позначкою «Благодійний внесок на гуманітарну акцію допомоги населенню СР Югославії».

Десятки тисяч косовських біженців намагаються знайти порятунок у сусідніх Македонії та Албанії

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото АП.

Звернення тижня

Кроки і сумніви

54 депутати правоцентристських фракцій Верховної Ради звернулися до Конституційного суду з поданням про відповідність Конституції України постанови парламенту про приєднання Верховної Ради України до Угоди про МПА. Автори подання вважають, що ця постанова не відповідає Основному Законові і за змістом, і за суттю, що під час її розгляду на пленарному засіданні 3 березня 1999 року було зроблено 10 грубих порушень норм Регламенту ВР. На думку 54 депутатів, Верховна Рада, прийнявши постанову про МПА, перевищила свої конституційні повноваження, оскільки жодною нормою Конституції не передбачено, що вищий законодавчий орган може приєднатися до міжнародних договорів та вступати до міждержавних об'єднань за власною ініціативою і за власним рішенням.

Скорбота тижня

Останній шлях Бунтаря встелений квітами. Терни під ногами у нас

Дев'ять днів світлої пам'яті В'ячеслава Чорновола

Ще не відтерпло серце від жахливої звістки. Вже відскрипіли пера над холодними офіційними некрологами. Ще не відридала родина. Вже засвітили перед публікою власну глибоку жалобу спритники від політики. Ще не упокоїла тіло свіжа цвинтарна земля. Вже ділять право на пам'ять учорашні соратники. Помер В'ячеслав Чорновіл. А жаль Україну...

Його шлях по життю був завжди встелений тернами. Квіти впали до ніг уже мертвого: цей суцільний квітковий килим устелив його найостанніший шлях на землі — до Байкового кладовища. Та навряд чи душа Українця упокоїться від запізнілої нашої шани: терни залишилися на шляху його Батьківщини.

Ми таки незбагненна нація. В гурт нас може зібрати похоронний дзвін. У боротьбі — ми поодинці. За життя розпинаємо на хресті. І так ревно вознесимо після жертовної смерті. Може, саме тому стелеться перед нами цей нестерпно колючий гостинець.

Справді, треба мати трагічну долю, аби саме обірваним життям показати нам, усій Україні, кого мали тут, поміж себе, кого втратили чорної березневої ночі. Невже й ця найостанніша жертва українського страдника не пробудить наше сумління?

Десятки тисяч людей не встигли попрощатися з В'ячеславом Максимовичем. Їх пригнала не цікавість до мертвого, а глибока скорбота. Шлях до труни перетнули хлопці в мундирах: з Чорноволом прощалася влада. Прощалась за знайомим до нудоти сценарієм: справді декому навіть на похороні хочеться бути важливішим за небіжчика. Прикро і боляче. Може, вперше тоді біля колишньої Центральної Ради людям гостро забракло В'ячеслава Максимовича. «Був би тут Чорновіл, нас таки б пропустили, він сказав би...», — шепотіли його земляки. Був би... Нема. В'ячеслава Чорновола міг замінити тільки В'ячеслав Чорновіл.

Він не дожив до глибокої старості, загинув на льоту, спалахнувши яскравим метеоритом. Йому заздрили за життя, хоч і лаяли за «принципову послідовність». Є й такі, що позаздрили смерті, хоч і вихваляли з мітинговим надривом за «послідовні принципи». Чи обурився десь там, у піднебессі, наш великий бунтар на оце лицемір'я? Чи всміхнувся лукаво: хай собі кажуть?..

Над могилою його друзі клялися спорудити найкращий пам'ятник — збережений єдиний і сильний Рух. Схоже, на жаль, що ми не побачимо цього «надгрібка». Та й справа не лише в окремо взятій, нехай і могутній партії. Рухівець номер один належав не тільки Рухові. Він — частка своєї землі. І найвеличніший пам'ятник буде — збережена єдина і сильна Україна. Така, про яку мріяв В'ячеслав Чорновіл. Тій, що є, шлях до омріяної перетинає символічний «КамАЗ». Обережно, можемо врізатися...

Вічна пам'ять В'ячеславу Чорноволові! Хай земля буде пухом Євгену Павліву, помічнику-консультанту В'ячеслава Максимовича: його життя також обірвалося тієї трагічної ночі.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Наш невичерпний НЕЧЕРПАНИЙ потенціал

4 квітня — День геолога

Розвідка тижня

Так, ми справді пишаємося тим, що зусиллями українських геологів — учених і практиків — у надрах країни відкрито близько 8 тисяч родовищ більш як 90 видів корисних копалин, знайдено до 20 тисяч видів рудовиявлень, майже 200 видів мінеральної сировини. Прогнозовані запаси вугілля, залізних і марганцевих, уранових і титаноцирконієвих руд, кольорових і рідкісних металів, ртуті, графіту, каоліну, підземної питної води і багато, багато іншого взагалі обіцяло на довгі роки безбідне життя.

Та, як тепер з'ясовується, поки обиватель щоки надував, а чиновник зиск «обчислював» щодо освоєння таких багатих надр, технічні та й фінансові можливості для того, щоб зіпертися на мінерально-сировинну базу і вирватися з кризового болота, було безнадійно втрачено.

На сьогодні наші надра, як заморожені банківські рахунки, — «світять, та не гріють». Підсумком минулого року стало недофінансування вже виконаних геологічними підприємствами робіт більш як на 14 млн. грн. Заборгованість у зарплаті на січень поточного року зросла до 29,5 млн. грн., що на 18,2 млн. більше, ніж на кінець 1997 року. В багатьох колективах люди не бачили грошей рік і більше...

За такої ситуації серйозно казати про подальші масштабні наукові дослідження та технічні розробки, а отже, і про ефективну віддачу природних багатств, не можна. Водночас інтерес до вивчення та використання вітчизняних надр з боку потенційних інвесторів не знижується. Навпаки, найменша економічна стабільність і законодавча підтримка інвестиційних проектів (не тільки зарубіжних!) здатні докорінно змінити справу. А за що передусім узятися, гадаю, підкаже випущений саме до професіонального свята геологів «Атлас родовищ нафти і газу України». Це унікальне видання, що не має аналогів, підготувала Українська нафтогазова академія за підтримки Держкомгеології і Держнафтогазпрому. Значення шеститомника, який увібрав у себе найбагатшу інформацію про те, як вести пошуки і як збільшити видобуток вуглеводневої сировини, неоціненне. Науковий керівник цієї розробки, президент УНГА, професор Мирослав Іванюта вважає, що атлас міг би стати основою для коригування національної програми «Нафта і газ України до 2010 року».

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Збори тижня

Добротна музика «Авалю»

Гуртуються акціонери

40 відсотків річних отримають як прибуток акціонери одного з найстабільніших в Україні поштово-пенсійного банку «Аваль», загальні річні збори яких відбулися цими днями у приміщенні Полтавського обласного музично-драматичного театру імені М. Гоголя.

Такий добротний результат грунтується на тому, що цей банк дбайливо ставиться до своїх клієнтів-партнерів і саме в цьому вбачає стратегію подальшого розвитку. А що ви про таке скажете? Адже вперше за семирічну історію (з днем народження треба було вітати 27 березня) акціонери банку зібралися не в Києві, бо установа не лише столична, а всеукраїнська. Отож «Аваль» прямує до своїх вкладників і таку практику обіцяє зробити традиційною. Зібрання було динамічне і цікаве, його учасники одностайно схвалили діяльність банку за минулий рік, а потім іще цілу годину розпитували президента «Авалю» народного депутата України Федора Шпига і голову правління банку Олександра Деркача про все на світі — від того, де беруться дивіденди, аж до європейських футбольних змагань і політичної ситуації в світі. Дискусія вийшла доброзичливою. А риску підвів блискучий виступ славетного квартету «Явір».

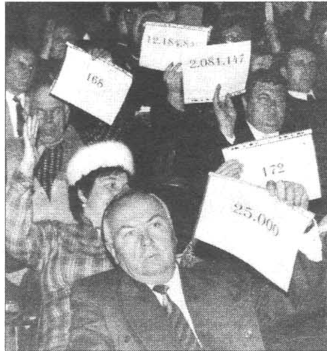

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ.

Журнал тижня

...І для недержавних вузів

Започатковано видання нового науково-освітнього щоквартальника «Економіка і управління». Засновник та видавець — Асоціація навчальних закладів України недержавної форми власності (голова асоціації професор І. Тимошенко).

Журнал висвітлює науково-практичні економічні концепції та програми, проблеми розвитку економіки та бізнесу, теорії і практики менеджменту, інформаційних технологій в економіці та управлінні, перспективних технологій підготовки спеціалістів у навчальних закладах недержавної форми власності в єдиному освітянському просторі України. Крім того, читачам пропонується світовий досвід організації та фінансування освіти, статті з проблем історії економічної думки та господарювання, а також рецензії та бібліографічні презентації.

Володимир ЧЕРНЯК,
народний депутат України,
член редколегії журналу,
доктор економічних наук,
професор.

На замітку Президенту України

«Більшовик» упирався, «Артеміда» здалася...

Із 153 присутніх на зборах... 165(!) проголосували за те, щоб їхнє колективне господарство стало державним

***У** середині 1994-го раптом «пропав» відомий калинівський колгосп «Більшовик», натомість з'явилася нечувана для селян «Артеміда» (за грецькою міфологією, донька Зевса, богиня полювання і покровителька породіль). Та чого дивуватися колгоспникам, погано обізнаним не лише з грецькою міфологією, а й із будь-якими іншими, окрім колгоспної, формами господарювання на землі. Поклалися на голову колгоспу Анатолія Бондарчука — чоловіка наполегливого, хазяйновитого, з розмахом, при солідних зв'язках, здатного навіть... вислизнути з суворої колгоспної системи.*

Калинівським колгоспникам це вдалося, як любить повторювати один сучасний «класик», «без шума і пилі». Принаймні, коли судити з протоколу засідання уповноважених колгоспників. Голова сказав, що правління господарства бачить подальший розвиток виробництва лише в тісному зв'язку з наукою. Головний агроном, бригадир тракторної бригади і головний зоотехнік підтвердили аналогічну думку колективів рільничої і тракторної бригад, тваринників. «Вагоме» слово на засіданні вставив і так званий пересічний колгоспник-механізатор (цитую зі збереженням стилю): «... Ми повинні гордитись, що цю роботу науковці будуть працювати саме в нашому господарстві». Видно, бажання місцевих колгоспників прислужитися вітчизняній науці було таким сильним, що більших аргументів і не потребувалося: жоден з уповноважених не проголосував проти і навіть не утримався! Навпаки, із 153 присутніх на зборах... 165(!) проголосували за те, щоб їхнє колективне господарство стало державним і пішло у прийми до Інституту цукрових буряків Академії аграрних наук (такі цифри зазначено у протоколі зборів, що, м'яко кажучи, дає підстави засумніватися у його «щирості»).

Та що вже казати про колгоспних доярок чи фуражирів, коли навіть чимало битих ринковою стихією керівників колективних сільських господарств не могли тоді розгадати Бондарчукового ходу: трудовий люд багатьох радгоспів зчиняє цілі «революції, щоб змінити державну власність на колективну чи приватну, а тут навпаки? Зрозуміло, що докумекати не могли лише ті голови КСП, хто на початку 90-х років не знав, що таке СП чи МП і яку роль ці комерційні структури, створені при державних підприємствах, відіграють у різкому підвищенні добробуту окремих керівників цих самих державних підприємств. То вже сьогодні ми порозумнішали і бачимо, що через такі малі приватні «фірмочки» при підприємствах багато хто з тих керівників банально і безкарно перекачав державне майно й кошти у власну кишеню. Та це поки що — для довідки. Для довідки скажу і таке: згодом директор Інституту цукрових буряків ААН України М. Роїк офіційним листом на ім'я А. Бондарчука повідомив, що згідно з постановою Верховної Ради України від 29.07.1991 року Академії аграрних наук (а отже й «Артеміді») «надано право роботи з відчуження основних фондів».

«Дядьку, дай мільйон...»

При слові «відчуження» легше збагнути, чому згадані доленосні збори уповноважених калинівських колгоспників, судячи з протоколу, одностайним рішенням про зміну форми власності не завершилися. Тут таки у протоколі наступним рядком досить скромно і лаконічно, без будь-яких аргументів і пояснень, записано: «Слухали: про передачу основних фондів з балансу КСП «Артеміда» на баланс «Калинівка-Комінвест» (а це що за «хвірма»? — **А. Б.**): основні фонди на суму 2 млрд. 067 млн. 162 тис. 172 крб., а саме: вагон-ресторан — 321 млн. 420 тис. 762 крб.; молокозавод — 1 млрд. 456 млн. 518 тис. 748 крб.; млин — 102 млн. 772 тис. 041 крб.», а також пекарня, магазин на машзаводі, три автомобілі КамАЗ й фургон ГАЗ-53. А на додачу — так звані об'єкти незавершеного виробництва на 1 млрд. 241 млн. 095 тис. крб. (олійня, магазин, консервний завод й обладнання для нього). Туди само і пайовий внесок колгоспу, вкладений 1972 року в будівництво Калинівського міжколгоспного консервного заводу.

За приблизними підрахунками, спільне україно-російське підприємство «Калинівка-Комінвест», де, з'ясувалося, співзасновником була «Артеміда» і якась периферійна російська структура, отримало від калинівських хліборобів майна на суму близько мільйона американських доларів. А далі було не менш банальне: «базари-вокзали», прорахунки бізнесменів в роботі, нарікання на несприятливі умови і навіть арбітражний суд, після чого багато що з цього нажитого калинівськими колгоспниками майна опинилося не відомо в чиїх руках... Уявіть, що сам А. Бондарчук не погодився для мене уточнити, чиї ж то руки (не вірю, що не знав, адже чоловік з неабиякою освітою —кандидат сільгоспнаук, швидше, не захотів). Зізнаюся, після розмови з Анатолієм Андрійовичем я спробував собі відповісти на ці риторичні запитання і завітав до отого самого вагону-ресторану. Випив лише пляшку мінеральної, але як «розвиднилося» — на касовому чеку читаю: «МПП «Колос»...

Збіднілим калинівським колгоспникам, котрі не мають змоги навіть випити в колишньому своєму ресторані мінеральної води (щоб «розвиднилось»), поясню. Перебуваючи на чолі «Артеміди», Анатолій Бондарчук водночас докладає руку до створення малого приватного підприємства «Колос», якому під офіс здає в оренду частину приміщення контори «Артеміди» (вважай, самому собі) і через яке реалізовується частина продукції господарства, зокрема цукор, м'ясо... У розмові з А. Бондарчуком як засновником МПП «Колос» (газета «Україна молода» від 4.11.1998 р. стверджує, що власником цієї «фірми» є сам А. Бондарчук) не вдалося з'ясувати, чим те підприємство займалося і які ділові стосунки мало з «Артемідою». Він послався на те, що про це має відати виконавчий директор малого підприємства. Тоді я поцікавився в Анатолія Андрійовича, уже як керівника «Артеміди», які спільні справи були в очолюваного ним держгоспу і його ж приватного «Колосу» — німа сцена! (За цього прошу тебе, шановний читачу, врахувати, що нині Анатолій Андрійович — не якийсь, даруйте, забудькуватий пенсіонер чи затурканий бідністю безробітній, а навпаки — ще більший державний керівник. Уточнюю поки що для довідки.)

Певен, не лише автора цих рядків повинно цікавити, що ж такого корисного дала калинівським хліборобам ініційована їхнім керівником співпраця з російськими комерсантами («Калинівка-Комінвест»), а також з приватним підприємством «Колос» і хто особисто мав від цього найбільший зиск. Особливо, коли зважити, що й до того відомий колгоспний керівник Анатолій Бондарчук не менш оригінально опановував, образно кажучи, «мистецтво» торгівлі з самим собою.

Я – собі, собі – я

У червні 1994-го, саме напередодні зміни форми власності господарства, коли карбованець шаленими темпами «з'їдала» інфляція, колгоспники на засіданні під головуванням А. Бондарчука погоджуються продати своєму голові новий кузов «Волги» ГАЗ-3102 за 156 млн. карбованців, та й то в рахунок оплати праці (місячна ставка голови КСП тоді становила в середньому 2 мільйони). На сусідньому Турбівському машзаводі Анатолій Андрійович ставить кузов на старе шасі, додає завезений з Росії тим само заводом двигун і продає «Волгу» своєму господарству за 41 тис. 400 гривень (в еквіваленті). На той час, за даними Вінницької торгово-промислової палати, нова «Волга» (а не зібрана з кількох) коштувала в середньому 23 тис. 990 гривень. Напружмо своє ринкове мислення, щоб розгадати «табличку множення» колгоспного голови...

А вже наступного місяця А. Бондарчук виявляє ще й неабияке знання «таблички ділення» (від поняття ділитися з тими, хто вище). Як свідчить протокол зборів від 28 липня, задовольняється заява якогось громадянина з Києва Василя Саблука з проханням до КСП «Артеміда» продати йому іномарку «Вольво-460». За скільки, з якої такої причини саме чужакові, а не комусь з колгоспних фуражирів, цього не зазначено. Може, щось прояснить ось така обставина: Василь Саблук — брат одного з керівників Аграрної академії, а згодом віце-прем'єр-міністра з питань АПК Петра Трохимовича Саблука.

І, певне, вже геть немає причин губитися у здогадках, чому А. Бондарчук, скерувавши «Артеміду» під крило Академії аграрних наук, отримує дозволи на розпродаж принадливої автотехніки як «економічно невигідної». Причому, часто за символічними цінами та ще й у руки чужих для господарства осіб. «Пішли» з «Артеміди» УАЗ-459Б, «Волга» ГАЗ-3303, КамАЗ-55102 (останній —рідному братові Анатолія Андрійовича)... У квітні 1996 року керівництву «Артеміди» чомусь приспічило придбати аж у Криму, в піонертабору «Кастель», за 387 млн. 800 тис. крб. «Волгу» ГАЗ-31029 (1994 року випуску), а вже через півмісяця продають її поламану громадянинові О. Гладишу за 250 млн. крб. (Напружмо ринкове мислення.)

«Я ніколи не називав колгоспних голів злодіями, бо сам з цієї шкури недавно виліз, а донька моя влізла...», — згадує про ті часи тодішній керівник області Микола Мельник у своїй трилогії з інтригуючою назвою «У диких заростях малини». (Бо ще є «малина» у мові «блатних» — затишний куточок злочинного елементу.) Таке екс-керівник пише одразу після слів про голів колгоспів, які, цитую, «використовують найменшу можливість, аби з будь-якої операції покласти собі в кишеню». І як собі хочеш, так їх докупи складай та розумій. Особисто я схильний вважати, що Миколі Євтихійовичу, який взявся керувати областю одразу після головування в сільськогосподарській корпорації (в колгоспі), якось «не з руки» було вважати злодійством «фокуси» багатьох своїх учорашніх колег — керівників сільських господарств.

Припускаю, що керівники Вінниччини за загальною картиною стану справ в області могли і не знати про витівки керівника окремого сільгосппідприємства. Та не вірю, що бодай краєм вуха не чули про деякі небажані для державного мужа риси характеру. На А. Бондарчука як «бездушного голову» публічно, в райгазеті, вказував свого часу, аналізуючи звернення громадян, народний депутат України Геннадій Дубенков. Тоді ж в обласній молодіжній газеті було оприлюднено колективний лист великої групи колгоспників, котрі скаржилися на зловживання голови Калинівського колгоспу і навіть називали його «калинівським Адиловим». До речі, тієї публікації Анатолій Андрійович офіційно не спростував, до суду не звертався (невже, як кажуть, знала кицька, чиє сало з'їла?). Усе це не завадило виконавчій владі області з допомогою Президента України визнати А. Бондарчука найдостойнішим претендентом на пост керівника району (невже така мала «лава запасних», що й вибирати ні з кого?).

Район — це як колгосп?

Прийшовши до влади в районі, А. Бондарчук чи не в першу чергу «попросив» з посад низку керівників районних організацій, майже половині учорашніх своїх колег — головам КСП «поставив на вид», і ті надовго запам'ятають, «хто в районі хазяїн».

Здавалося б, картина типова для будь-якого регіону країни, сказано ж: нова мітла по-новому мете. В одному інтерв'ю з Анатолієм Андрійовичем зауважується, що в якомусь районі сусідньої Хмельниччини новий керівник району змінив більше двох десятків голів КСП (у Калинівці до цієї «контрольної» кадрової цифри ще далеко). Насторожує інше — більшість звільнених з подачі А. Бондарчука керівників районних ланок чимось розгнівили Анатолія Андрійовича ще в часи його головування в колгоспі.

У короткій розмові з автором цих рядків і власним кореспондентом «ГУ» у Вінницькій області Віктором Скрипником А. Бондарчук вимагав не торкатися «колгоспних» сторінок його біографії. Мовляв, то справи давно минулих літ, а сьогодні у нього інша робота — треба думати за цілий район. Але ж коли не знати, чим людина займалася вчора, то як здогадуватися, куди вона часом гне сьогодні. Пригадаймо, як «круто» в 1994 році було передано україно-російському СП пай «Артеміди» в міжколгоспному консервному заводі. Щойно А. Бондарчук очолив район, як одне з місцевих КСП «Південний Буг (с. Гущинці) укладає з відомим нам приватним підприємством «Колос» (те саме, до якого не байдужий А. Бондарчук) дивний договір. Згідно з цим папірцем, гущинецькі колгоспники віддають свій пай у заводі «Колосу», який бере зобов'язання виорати аж... 91 га колгоспної землі (чи не позиченими в «Артеміди» тракторами?). Чиї паї, якого колгоспу на черзі? І в чиїх руках завтра може опинитися міжколгоспний консервний завод? (Напружмо ринкове мислення.)

Напередодні нового 1998 року нова районна влада мачухою поглянула на вчителів, медиків, пенсіонерів, котрі місяцями гибіли без зарплат і соціальних виплат, а натомість зігріла нечуваною ласкою ще одне «дитя» А. Бондарчука — «Артеміду». Для цього господарства районний бюджет, за який відповідальний глава райдержадміністрації А. Бондарчук, розкошелюється на 180 тисяч(!) гривень — на придбання за межами області кормозбирального комбайна «МАРАЛ». Погасити ці кошти «Артеміда» зобов'язується тим, що упродовж трьох років(!) поставлятиме в державні засіки 667 тонн продовольчого зерна м'якої пшениці третього класу. Кошти з району пішли 30 грудня 1997-го, а ось чи надійшов у Калинівку той комбайн, з'ясувати не вдалося. Та й обіцяна «Артемідою» пшеничка до державних засіків також текти не поспішає — на Калинівському ХПП її не дочекалися й досі. Кажуть, що фірма — продавець комбайна уже реструктуризувалася. На кого ж тоді цілий рік «працюють» державні 180 тисяч гривень, або коли окупиться комбайн?

Не хочеться більше втомлювати читача подібними фактами з господарювання Анатолія Андрійовича як на колгоспно-держгоспівській ниві, так і на районній, адміністративній. А тим паче читачів «Голосу України» з числа керівників вінницького обласного й республіканського керівництв. Вони мають знати далебі більше, адже в Калинівці, за дорученням з Києва, працювала ціла бригада перевіряльників, зокрема й з числа правоохоронних органів. Інша справа, в яких шухлядах залягли акти тих перевірок...

Справа ж не в одному А. Бондарчуку (хіба таких керівників в Україні одиниці, коли державу роз... тринькано до ниточки?). Мова про те, що й досі не вироблено механізму перевірки на «чистість» претендента на керівну державну посаду і туди спритніше потрапляє той, хто має тугіший гаманець (а в кого нині такий гаманець — загальновідомо). Хоч як дивно, але немає і сталих критеріїв для визначення доцільності зміщення з посад таких керівників. За прикладами з Вінниччини далеко йти не треба. Цитованого тут відомого голову колгоспу Миколу Мельника, якого фортуна винесла з сільської посади одразу на два найвищі керівні пости в області — голову облради і главу облдержадміністрації — «дотиснули» одним фактом про купівлю для нього квартири за непомірно великі державні гроші. На тлі витівок Анатолія Андрійовича Микола Євтихійович зі своїм грішком — «ангел». Але саме «ангелам» у нас чомусь підрізають крилечки...

...Повернувшися від обласного до колгоспного керма, розгніваний Микола Мельник «видав на-гора» оту цитовану трилогію «У диких заростях малини», де не лише зробив спробу «помахати своїми ангельськими крильцями». Микола Євтихійович не пошкодував темних фарб і для змалювання портретів представників обласного й республіканського політичного бомонду, з якими йому довелося мати справу. Невже ті, від кого залежить об'єктивна оцінка діяльності А. Бондарчука, побоюються, що й Анатолій Андрійович у разі відставки може взятися за перо і повідати нам дещо «ну дуже цікаве»?

Анатолій БЕНЬ.

Крила підрізають переважно ангелам

Інформація про діяльність відкритого акціонерного товариства «Автотранспортник 13066» за станом на 01.01.99 р.

Найменування емітента: ВАТ «Автотранспортник 13066». Код ЄДРПОУ: 05475179. Свідоцтво про державну реєстрацію № 05475179 від 12.09.95 р. Адреса: м. Київ-94, вул. Червоногвардійська, 34, тел./факс 559-10-27.

Основні види діяльності: перевезення вантажів.

Кількість акціонерів: 445.

Кількість власників облігацій: —Чисельність працівників: 392.

Статутний фонд 355187 грн. 25 коп.; 1) прості акції (кількість та частка в статутному фонді); простих іменних акцій 1420749 шт. (100 %); 2) привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді: -/-/. Дата проведення останніх зборів акціонерів: 15.04.98 р. Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери: ЗАТ «Амріта». ЄДРПОУ 24091467, ЗКНГ 95120. 252103, м. Київ, вул. Анрі Барбюса, 37/1. Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати дохід за його цінними паперами: ВАТ «Автотранспортник 13066» м. Київ-94, вул. Червоногвардійська, 34. Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватися: до 15.05.99 р.

Основні фінансові показники

Показники	Рік	
	Звітний	Попередній
1. Виручка (валовий дохід) від реалізації р/продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	3950,7	3419,8
2. Балансовий прибуток (збиток)	616,4	302,2
3. Всього по активах балансу	2625,1	2318,5
4. Всього зобов'язань	—	—
5. Статнуний фонд (довідково номінальна вартість) акцій	355,2 (25 коп.)	355,2 (25 коп.)
6. Нерозподілений прибуток	—	—
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	2,02 коп.	1,28 коп.
8. Дивіденди, виплачені на одну просту акцію	2,02 коп.	1,28 коп.

Відкрите акціонерне товариство «Харківський Водоканалпроект»

повідомляє про загальні збори акціонерів, які відбудуться 29 квітня 1999 р. о 14-00 за адресою: Україна, 310892 м. Харків, вул. Тобольська, 42-а (актовий зал ВАТ). Початок реєстрації о 13-00.

Порядок денний:

1. Звіт правління, спостережної ради, ревізійної комісії про діяльність ВАТ за 1998 р.
2. Затвердження порядку розподілу прибутку та покриття збитків товариства.

Правління.

У зв'язку з ліквідацією СП ТОВ «Вітал-Мед» (ЗКПО 24933067) претензії приймаються до 30 квітня 1999 р. за адресою: м. Київ, вул. Чигоріна, 18. Реквізити: р/р 26005423 у 1-й Київській філії АППБ «Аваль», МФО 322506, тел. 446-03-48.

ЗАКРЫТОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО «ЯЛИТА»

сообщает, что 12 мая 1999 года состоится общее собрание акционеров по адресу:

г. Москва, ул. Ибрагимова, 15 в помещении института «Гипрокаучук».

Повестка дня

1. Утверждение годовых результатов деятельности общества.
2. Утверждение отчета ревизионной комиссии.
3. Утверждение аудитора общества.
4. Утверждение регистратора общества.
5. О реструктуризации ЗАО «Ялита».
6. Внесение изменений и дополнений в устав общества.
7. О состоянии формирования уставного фонда общества.
8. О проведении дополнительной эмиссии.
9. Избрание дирекции общества.

Начало собрания в 10-00.

Регистрация участников с 9.00 до 9.45.

Для участия в работе общего собрания акционеров при себе необходимо иметь паспорт или иной документ, удостоверяющий личность, а для полномочных представителей акционеров, кроме этого, — оформленную надлежащим образом доверенность на передачу им права голоса на общем собрании.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ОЛПЕКШ», ідентифікаційний код 20600015, ліквідується. Всі претензії розглядаються протягом одного місяця.

Открытое акционерное общество «ВОЛНОВАХСКОЕ АТП-11430»

уведомляет своих акционеров о том, что 29 апреля 1999 г. в 10.00 по адресу: 342300, Донецкая область, г. Волноваха, ул. Шевцовой, 26 состоится общее собрание акционеров со следующей **повесткой дня:**

1. Отчет председателя правления.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового баланса за 1998 год, плановое распределение прибыли на 1999 год.
4. Разное.

Правление ОАО.

Открытое акционерное общество «ТАРУТИНСКОЕ РП МТС»

сообщает о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 15 мая 1999 года в 10-00 по адресу: Одесская обл., Тарутинский р-н, п. Березино, ул. Жуковского, 32.

Регистрация акционеров в 9-00.

Повестка дня:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности общества за 1998 год.
2. Отчет наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
3. О создании совместного и дочернего предприятий.
4. Разное.

ІНФОРМАЦІЯ

про продаж за некомерційним конкурсом конверсійного військового майна

Пропонується до продажу військовий склад пального за адресою: с. Ключарки Мукачівського р-ну Закарпатської обл.

Початкова ціна: 620 000 грн.

Подати заяви на участь у конкурсі та одержати докладну інформацію про об'єкт та умови продажу можна за адресою: 252126, м. Київ, вул. Академіка Білецького, 30. Корпорація «Укрінмаш»,

телефон для довідок 488-70-27, факс 483-30-82.

Заяви приймаються до 22 квітня 1999 року.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

приватного підприємства «Остан», м. Кіровоград, вул. Пацаєва, 6, корп.3, кв 6, р/р 26007200465001 в АПБ «Україна», код 20634787, справа № 05-01/2156/6—150;

приватного підприємства «Владі—Ком», м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 84, р/р 26005200412001 в АПБ «Україна», код 20639879, справа № 05-01/2132/10-217;

приватного підприємства «Надін», м. Кіровоград, вул. Будьонного, 2-б, р/р 2600030010474, ОД «Укрсоцбанк», код 13745963, справа № 05-01/2135/10-216;

акціонерного товариства закритого типу господарське товариство «Агропроменерго», м. Кіровоград, вул. Покровська, 48, р/р 26007200249 в АПБ «Україна», код 24144548, справа № 05-01/2154/6—151;

закритого акціонерного товариства «Боріс і Глеб плюс», м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 50, кім. 312, р/р 26009310009001 в АПБ «Новий», код 22211915, справа № 05-01/2157/6-152;

обласного центру кіновідеомережі профсоюзів, м. Кіровоград, вул. Тімірязева, 51, р/р 260030010890, ОД «Уксоцбанк», код 13748272, справа № 05-01/2155/6-149; товариства з обмеженою відповідальністю господарське товариство В. В. А, м. Кіровоград, вул. Тернопільська, 17/11, р/р 26007180372001 ФКБ «Приватбанк», код 24144525, справа № 05-01/2134/10-218;

приватної фірми «Клин», м. Кіровоград, вул. Преображенська, 6, р/р 26003310035101, АКБ «Новий», код 22211424, справа № 05-01/2133/10-219;

приватного підприємства «Абіс», м. Кіровоград, вул. Гоголя, 128, кв.6, р/р 26003301330460, «Промінвестбанк», код 13770969, справа № 05-01/2204/10-231;

приватного підприємства «Хрізоліт плюс», м. Кіровоград, вул. Ушакова, 1-а, кім.214, р/р 2600830011445, ОД «Укрсоцбанк», код 24712567, справа № 05-01/2279/6-18;

акціонерного товариства закритого типу господарське товариство «Замовлення населення», м. Кіровоград, вул. Олександрійська, 79, р/р 2600130010582 ОД «Укрсоцбанк», код 05380183, справа № 05-01/2205/10-232;

товариства з обмеженою відповідальністю фірма «Олві і К», м. Кіровоград, вул. Кримська, 59, р/р 2600225 АППБ «Аваль», код 20631790, справа № 05-01/2214/6-6.

Майнові вимоги і заяви санаторів подаються до Арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

НЦРМ АМН України оголошує тендер за проектом:

«Постачання медичного обладнання та витратних матеріалів (лабораторних реагентів, медичних засобів та інше) для наукового центру радіаційної медицини АМН України».

Тендерні пропозиції приймаються до 15.04.99 р. за адресою: 252050, Україна, м. Київ, вул. Мельникова,53. НЦРМ АМН України

Телефони для довідок: 213-72-40, факс 213-72-02.

Арбітражним судом Черкаської області порушено справу № 08/172 від 23 лютого 1999 року про банкрутство боржника Уманського «Будинку торгівлі» з метою виявлення всіх кредиторів та можливих санаторів. Банківські реквізити боржника: Промінвестбанк р/р 20624301885408, МФО 354381, ЗКПО 21382738.

К СВЕДЕНИЮ ОБЩЕСТВЕННОСТИ:

ОАО «Червонознаменский сахарный завод» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергетики Украины с просьбой о выдаче лицензии на осуществление предпринимательской деятельности, связанной с выработкой электроэнергии для переработки сахарной свеклы и сырцового сахара на территории Ивановского района Одесской области, пгт Радостное.

Закрытое акционерное общество «ЛЕМА» Forwarding company

сообщает о том, что 17 апреля 1999 года в 11.00 в помещении, расположенном по адресу: г. Мариуполь, пр. адмирала Лунина, 21 состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет о деятельности исполнительного органа в 1997—1998 году.
2. Заключения аудиторской фирмы.
3. Отчет ревизионной комиссии.
4. Основные направления деятельности на 1999 год.
5. О внесении изменения и дополнений в учредительные документы.
6. Об условиях выпуска простых именных акций и реестре акционеров, регистраторе акций.
7. Об исключении акционера из общества.
8. О сроках проведения ежегодного собрания акционеров.

Об'яву від 21.01.99 р. про порушення справи про банкрутство відносно КСП «Шпитьківський» Києво-Святошинського району, вважати недійсною.

Об'яву від 21.01.99 р. про порушення справи про банкрутство відносно КСП «Зоря» Переяслів-Хмельницького району, вважати недійсною.

Об'яву від 23.10.99 р. про порушення справи про банкрутство відносно ФГ «Корона» м. Бориспіль, вважати недійсною.

Об'яву від 24.02.99 р. про порушення справи про банкрутство відносно КСП «Червона Зірка» Ставищанського району, вважати недійсною.

Арбитражный суд Республики Крым (г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 6941-1 о банкротстве ООО «Хорс» (г. Алушта, ул. Судакская, 10-15, директор Матвейчук М. И.).

Целью этого объявления является выявление кредиторов и санаторов. Претензии принимаются Арбитражным судом на протяжении месяца со дня публикации объявления.

Арбитражным судом Луганской области возбуждено дело №12/111б о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью «Лидия» (Луганская обл., г. Свердловск, пгт Шахтерское, ул. Трушина, 1; р/с 26007301220146 в ПИБ г. Свердловска, МФО 304472, код 20154834).

Письменные заявления с имущественными требованиями к должнику принимаются в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а, Арбитражный суд Луганской области.

Загублене свідоцтво № 36005567 про реєстрацію платника ПДВ Київського державного автопідприємтсва авіакомпанії «Авіалінії України», видане Державною податковою адміністрацією у Залізничому районі м. Києва від 30.07.1997 р., вважати недійсним.

Частное предприятие, юридическая фирма «ЮрТрансСервис» уведомляет о своей ликвидации.
Претензии принимаются до 5 мая 1999 года
по тел. (044) 416-82-82.

Арбитражный суд Харьковской области (310022, г. Харьков, площадь Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбудил дело № 1410/7-74 о банкротстве частного предприятия «Укрпромтехсервис» (310024, г. Харьков, ул. Пушкинская, д. 68, офис 12, р/с 260084082 в АКБ «Европейский», МФО 351845, код ОКПО 25176668; адрес банка: Красношкольная набережная, 24).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Луганской области возбуждено дело № 11/116б о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью «Оскар-Торг»(Луганская обл., г. Свердловск, пгт Володарск, ул. Советская; р/с 26004301220116 в ПИБ г. Свердловска, МФО 304472, код 20153252).

Письменные заявления с имущественными требованиями к должнику принимаются в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а, Арбитражный суд Луганской области.

Арбитражным судом Луганской области возбуждено дело №05/42-10/32б о банкротстве Коллективного торгового предприятия «Ливадос» (Луганская обл., г. Свердловск, пгт Павловка, ул. Шевченко; р/с 26004301220075 в ПИБ г. Свердловска, МФО 304472, код 20154879).

Письменные заявления с имущественными требованиями к должнику принимаются в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 348000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а, Арбитражный суд Луганской области.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 128/8-52 про банкрутство Гнатківського ССТ (288220, с. Гнатків Томашпільського р-ну Вінницької обл.; р/р 26004377 в Ощадбанку 2935 смт Томашпіль, МФО 362221, код 01742132).

Кредиторам звертатися протягом місяця до Арбітражного суду.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 437/5 про банкрутство Ободівського комбінату громадського харчування (288330, с. Ободівка Тростянецького р-ну Вінницької обл.; р/р 26008200214001 в АПБ м. Тростянець, МФО 302300, код 01742264).

Кредиторам звертатися протягом місяця до Арбітражного суду.

Астрологічний прогноз
на 5 — 11 квітня

ОВЕН. Спаде напруження минулих тижнів, пов'язане з великими енергетичними витратами. Із задоволенням повернетеся до роботи, виконуваної раніше. Виграєте і будете раді приємному сюрпризу у вівторок і неділю. В суботу не ризикуйте.

ТЕЛЕЦЬ. Дуже багато варіантів і спокус, тому ви непостійні в своїх бажаннях та рішеннях. Нововведення пожвавлять особисте життя. Розгорнете різнобічну діяльність, залучите до кола своїх інтересів багатьох людей. У вівторок, п'ятницю і неділю все дасть користь, а в суботу нічого не досягнете.

БЛИЗНЯТА. Цього тижня переключитеся на більш приємне, емоційне та творче. Ваш розум запрацює активніше і рішення приходитимуть самі собою. Добре побути на самоті чи на другому плані.

РАК. Отримаєте гарну пропозицію, познайомитеся з цікавою людиною, в потрібний момент отримаєте підтримку, а друг врятує друга. Зумієте повернутися до раніше запланованої справи й отримати непоганий результат.

ЛЕВ. Прийміть пропозицію, домовтеся з приводу роботи чи обговоріть нову справу. Значною мірою відчуєте власну правоту і розуміння того, що робите. Вам може допомогти людина, яка має необхідну для вас інформацію і зв'язки.

ДІВА. Плаватимете на хвилях власної маленької радості. Незважаючи ні на що, в кожного з вас така виявиться. Опинитеся в колі нових людей. Добре закінчаться судові справи. В суботу не жартуйте з вогнем і металом.

ТЕРЕЗИ. Майже весь особистий час буде присвячено важливій особі. Погодитеся на перемир'я. Знову почнете обговорювати питання грошей і втілювати проект, припинений в березні. Можна взяти в борг.

СКОРПІОН. Краще використати свою енергію там, де потрібно налагодити стосунки для майбутньої роботи і домовитися про співпрацю. Помиритеся з тими, з ким посварилися в березні. В суботу не наполягайте.

СТРІЛЕЦЬ. Після попередніх хвилювань легко прийматимете рішення і робитимете вибір. Пом'якшаться умови роботи і клімат у колективі. Захочете зробити перестановку в домі чи на робочому місці. В суботу будьте обережні на вулиці, не конфліктуйте.

КОЗЕРІГ. Будете учасником подій, які викличуть приємні хвилювання. Познайомитеся з гарною людиною. Дочекаєтеся потрібного дзвінка чи повідомлення. В справах повернетеся до висхідної точки і оціните все по-новому. В суботу нічого не купуйте.

ВОДОЛІЙ. Успішно залагодите сімейні конфлікти, оскільки ви станете для всіх джерелом тепла і розуміння. Гроші повернуться в сім'ю і будуть витрачені на корисні покупки.

РИБИ. Збільшиться кількість зустрічей і поїздок. Відновляться попередні зв'язки, з'являться нові знайомі. Можете стати «третейським суддею» в офіційному чи родинному конфлікті. В суботу можете отримати травму.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Фото з конверта

Володимир Мукін з Нікополя Дніпропетровської області склав незвичайний кросворд — у клітинки, які розташовані так, що нагадують формою футбольне поле, потрібно вписати 526 чемпіонів Олімпійських ігор з 35 видів спорту і з 35 країн світу.

Фото Юрія ПАВЛІВА.

Церковний календар

Не я б'ю — верба б'є, за тиждень — Великдень

4 КВІТНЯ — Вхід Господній в Єрусалим, або неділя Ваїй. Свято припадає на неділю Вербного тижня.

5 КВІТНЯ — Преподобного Никона. Головним дорученням Києво-Печерського ігумена Никона у монастирі було постриження новоприбулих у ченці. У 1067 році виконував і роль дипломата.

6 КВІТНЯ — Преподобного Захарії. Монах Києво-Печерського монастиря. Жив у XIII—XIV столітті.

7 КВІТНЯ — Благовіщення Пресвятої Богородиці. Велике дванадесяте свято, в основі якого — повідомлення архангела Гавриїла Діві Марії «благої вісті» про народження у неї божественного немовляти.

8 КВІТНЯ — Собор Архангела Гавриїла. За Старим та Новим Заповітами — це один з найвищих ангелів, який з'являється завжди серед людей, щоб повідомити їм радісну звістку. Так, священикові Захарії він повідомив радісну звістку, що у нього народиться син — Іоанн Хреститель. Діві Марії у Назареті він приніс «благу вість» про народження у неї Ісуса Христа — Спасителя світу.

А я роблю так

Калейдоскоп у вікні

Якщо ви хочете пофарбувати скло вікон на веранді, раджу зробити так. Розчиніть в 100 г води 5 г желатину, нагрійте до 60—90 градусів і додайте кольорове чорнило. Доки розчин ще теплий, нанесіть на чисте сухе скло, яке лежить на рівній поверхні, висушіть при кімнатній температурі. Щоб захистити від вологи, покрийте скло водостійким лаком.

Анатолій ПОПОВ.

Дніпродзержинськ Дніпропетровської області.

Усміхніться!

Хто живе, хто мучиться

— Чому ти розлучилася з чоловіком? — запитує мати в доньки.

— Та хіба з таким дурнем можна жити? — обурюється молодиця.

— А я ж живу... — каже мати.

— Зато я мучуся... — зітхнув батько.

Іван МАРТИШКО.

Мостиська Львівської області.

«Торпедо» — раз, а хто другий?

Ігри другого кола першості України з футболу команди першої ліги розпочнуть у понеділок, 5 квітня. Цього дня зустрінуться: «Поділля» (Хмельницький) — «Торпедо» (Запоріжжя), «Буковина» (Чернівці) — «Шахтар-2» (Донецьк), «Волинь» (Луцьк) — «Динамо-2» (Київ), ФК «Львів» — «Десна» (Чернігів), «Нафтовик» (Охтирка) — «Сталь» (Алчевськ), «Явір» (Краснопілля) — «Шахтар» (Макіївка), «Кремінь» (Кременчук) — «Нива» (Вінниця), «Поліграфтехніка» (Олександрія) — «Полісся» (Житомир).

Спорт

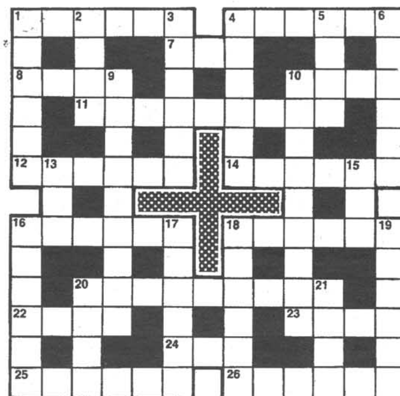
Нагадаємо турнірне становище команд після першого кола: «Торпедо» — 48 очок, «Динамо-2» — 45, «Чорноморець», ФК «Черкаси» — по 36, «Шахтар-2» — 35, «Нива» — 33, «Нафтовик» — 31, «Поліграфтехніка», ФК «Львів», «Волинь» — по 27, «Сталь», «Полісся» — по 24, «Металург», ЦСКА-2 — по 23, «Поділля» — 21, «Явір» — 20, «Десна» — 17, «Буковина» — 13, «Шахтар» — 10, «Кремінь» — 9.

Путівки до вищої ліги одержать команди, які посядуть перше і друге місця. Але треба врахувати, що, згідно з положенням, другі команди одного клубу у класі не підвищуються. Тобто «Динамо-2» на путівку не претендуватиме. Залишать першу лігу п'ятеро аутсайдерів. Після першого кола найгірші показники у «Явора», «Десни», «Буковини», «Шахтаря» і «Кременя». Але до 29 червня, коли фінішує першість, все може змінитися. У стані аутсайдерів. А запорізьке «Торпедо», яке значно відірвалося від переслідувачів, навряд чи поступиться своєю путівкою до вищої ліги.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Співачка, дружина художника М. Врубеля, яку він зобразив на картині «Царівна-лебідь». 4. Якутський героїчний епос. 7. У давнину — громада в Україні. 8. Поет, автор сценарію фільму про Лесю Українку «Іду до тебе». 10. Видатний економіст. 11. Відомий український вчений-садівник, розстріляний у роки сталінізму. 12. Лікарська рослина, козацький женьшень. 14. Американський письменник, автор життєписів Х. Колумба, Д. Вашингтона та ін. 16. Невеликий брус. 18. Ім'я легендарної дівчини-піснетворці Чураївни. 20. Автор «Пісні про рушник». 22. Верховний бог у скандинавській міфології. 23. Перша людина. 24. Держава киданів у 10—12 ст. 25. Голландський мислитель-вільнодумець, який через гоніння наклав на себе руки. 26. Давня гра в Україні: палицею треба було загнати дерев'яну кульку в ямку.

По вертикалі: 1. «Звіряче коло» неба. 2. Стиль плавання. 3. Міфічний син Зевса й Антіопи, музикант, який звуками своєї кіфари змушував каміння рухатися і кластися в стіни. 4. Перший президент Вірменської академії наук, згодом — директор «Ермітажу». 5. Персонаж відомого твору Ж. Верна. 6. Стародавнє місто у Рівненській області. 9. Засновник і хан Монгольської імперії. 10. Видатний філософ. 13. Татарське зілля. 15. Повість М. Гоголя. 16. Укріплене місто на Поділлі у 12—15 ст. 17. Гніт, повна залежність у Росії з 14 ст. 18. Автор пам'ятника герцогові Рішельє в Одесі. 19. Місто у Прикарпатті. 20. Іспанський живописець, скульптор, графік. 21. Французький композитор, автор балету «Жізель».

Відповіді до кросворда, надрукованого 20 березня

По горизонталі: 1. Вишата. 5. Допуск. 8. Крило. 9. Орбіта. 10. Неволя. 11. Ручка. 12. Топаз. 15. Барка. 17. Род. 19. Каберне. 20. Ужгород. 21. Мах. 23. Гадяч. 25. Намаз. 28. Скопа. 30. Дудаєв. 31. Кампос. 32. Троян. 33. Нечоса. 34. Травма.

По вертикалі: 1. Вітовт. 2. Аттіла. 3. Акбар. 4. Лижичко. 5. Дойна. 6. Правда. 7. Коляда. 13. Опала. 14. Збруч. 15. Богун. 16. Крона. 17. Рем. 18. Дух. 22. Апостол. 23. Гедеон. 24. Ягайло. 26. Армада. 27. Засіка. 28. Свита. 29. Акант.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197963.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311061.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com